PIRÁTSKÉ LISTY

ÚSTECKÝ KRAJ | PODZIM 2020 | PIRATSKELISTY.CZ | PIRATIUK.CZ | NEPRODEJNÉ

STRANA 2
LÍDR PIRÁTŮ KAREL KARIKA: JE NA ČASE CÍLEVĚDOMĚ JEDNAT

STRANA 3
LUKÁŠ RYŠAVÝ: JAK ROZVÍJET ÚSTECKÝ KRAJ?

STRANA 6
JAN KRANDA: NEJDŮLEŽITĚJŠÍ LÉK JE VZDĚLÁNÍ

ANTONÍN POKORNÝ: PIRÁTI PRO MÁTI

STRANA 8 A 9
LUKÁŠ BLAŽEJ: JAK TO CHODÍ NA DIVOKÉM SEVERU

STRANA 10
FRANTIŠEK NAVRKAL: NEZÁKONNÉ EXEKUCE

IVAN BARTOŠ
předseda Pirátské strany

NEBUĎME NA OKRAJI

KAREL KARIKA
kandidát na hejtmana Ústeckého kraje

Lídrem kandidátky Pirátů v Ústeckém kraji a kandidátem na hejtmana je Karel Karika, bývalý místostarosta a následně starosta obvodu Ústí nad Labem – Město. Karel je aktivista bojující za práva a životní úroveň chudých a znevýhodněných. Vede komunitní centrum Dům sv. Materny. Tam usiluje o vybudování akreditovaných řemeslnických dílen. Svůj čas tráví nejčastěji péčí o druhé, ať už jde o podporu charitativních organizací a sbírek či vaření pro chudé v Ústí nad Labem.

Při setkáních s lidmi si mnohdy hořce uvědomuji, že nevěnují Kraji jako instituci vůbec žádnou pozornost a jeho důležitost jim uniká. Není to však jejich chyba. Kraj přesto, že v mnohém citelně ovlivňuje (může ovlivňovat - v pozitivním smyslu) naše životy a prostředí, ve kterém žijeme, toho ve skutečnosti příliš nedělá a jede „v údržbářském módu". Může mít přitom plán a ambice se dostat z toho demografického, sociálního, ekologického a ekonomického průšvihu, ve kterém je. Piráti chtějí změnu. Změnu logickou, systémovou a nutnou. Nemyslíme si totiž, že jsme na chvostu statistik kvality života kvůli nějaké osudovosti, ale jen a pouze neochotou s tím něco dělat. Stačí jen chtít a pracovat. Víme, že změna se nestane přes noc, ale hlavní je začít.

pokračování na straně 3

ŠANCE ZMĚNIT BUDOUCNOST LEŽÍ V REGIONECH

— PIRÁTI ZLEPŠÍ ŘÍZENÍ KRAJŮ —

Krajské volby připomínají pohádkovou Popelku – ve srovnání s prezidentskými a sněmovními sestrami jsou přehlížené a hrají tak roli podceňovaného otloukánka. Ve skutečnosti ale skrývají potenciál, který je třeba pochopit a využít. V pohádce k tomu stačil střevíček, v realitě je třeba ukázat, o čem kraj rozhoduje a jak ovlivňuje každodenní život lidí.

Piráti mají v plánu otevřít vedení kraje občanům, zveřejnit dosud utajované smlouvy a informace a udržet úzký kontakt s lidmi a jejich problémy. V tom spočívá význam hesla "Šance změnit budoucnost". Potřebujeme vědět, jakou budoucnost naši obyvatelé chtějí, a dáváme příležitost se na její podobě podílet.

Vysvětlovat význam krajské politiky je dnes důležitější než kdy jindy. V regionech těžce pocítili dopady pandemie a chaotických opatření s tím spojených. Tyto problémy se musí řešit hned tím spíš, že řada lokalit byla dlouhá desetiletí zanedbávaná. Lidé se potýkají se složitou dostupností bydlení, zdravotní péče, kvalitního školství i dopravní infrastruktury. Nezapomeňme na devastaci krajiny, problémy spojené s nedostatkem slušně zaplacené práce a mohl bych ve výčtu pokračovat.

POZNEJME SILNÉ STRÁNKY SVÉHO KRAJE

To přitom mohou a měla by řešit právě krajská zastupitelstva, pokud v nich budou lidé s opravdovým zájmem o region, kompetentní a ochotní naslouchat odborníkům. O to víc mě těší, že za Piráty nasazujeme do volebního klání inspirativní kandidáty, kteří se léta věnují rozvoji svých krajů, zlepšují tak životní podmínky pro sebe i druhé. Proto také dobře znají silná i bolavá místa. Volební programy Pirátů charakterizují, že jsou konkrétnímu kraji ušité na míru.

VYSTAVME ČERVENOU NEFUNGUJÍCÍM ÚŘEDNÍKŮM

Změna vyžaduje aktivní spoluúčast občanů, kteří jediní mohou vystavit červenou kartu nefungujícím zastupitelům. Všem těm, kteří by si slova jako „digitalizace, transparentnost nebo chytrá řešení" museli najít ve slovníku. Provázanost krajské, komunální a celostátní politiky logicky předpokládá úzkou spolupráci jednotlivých částí státní správy. Jako Piráti jsme na takové propojení jednotlivých pater zvyklí a orientujeme se v něm tak, že se nám daří prosazovat své programové body i z opozice. Nepochybuji, že i ve vedení krajů jsme schopni realizovat potřebné změny.

Ve stejném stylu máme v úmyslu přenést naše zkušenosti na úroveň vedení krajů. Lepší budoucnost se totiž sama nevybuduje, šanci na ni musíme takříkajíc popadnout za pačesy.

Pojďme na to!

PhDr. Ivan Bartoš, PhD.
Předseda Pirátské strany, poslanec

NA KONCI TUNELŮ: ROP SEVEROZÁPAD MUSÍ SPUSTIT V ÚSTECKÉM KRAJI DOBU TRANSPARENTNÍ

Hospodaření s evropskými dotacemi se v kontextu střetu zájmů premiéra Andreje Babiše stává v našich končinách často skloňovanou frází, díky čemuž se čím dál častěji otevírají debaty nad tím, jak rozdělování evropských dotací ošetřit tak, aby nedocházelo k jejich zneužívání nejrůznějšími prostředky i cestami. Jeden z nejznámějších politických skandálů, který se týká tentokrát netransparentního rozdělování těchto evropských dotací, je nechvalně spjat s naším krajem.

Celá kauza ROP Severozápad přitom běží již 9 let. Přestože od roku 2011 do roku 2017 padlo v tomto případu, ve kterém figuruje několik tehdejších významných krajských politiků, již několik rozsudků na odnětí svobody a na několika statisícové pokuty, kauza dosud není uzavřená.

Mediální pozornost v posledních dnech přitáhla zejména iniciativa státního zástupce Tomáše Minxe, který chce před krajským ústeckým soudem pustit tajnou policejní nahrávku rozhovoru, ve kterém spolu s obžalovanou exhejtmankou Vaňhovou figuruje i současná ministryně spravedlnosti Marie Benešová, coby tehdejší advokátka pracující pro Ústecký kraj. Z tohoto rozhovoru přitom vyplývá, že ministryně byla obeznámená o řadě relevantních skutečností, které byly později vyhodnoceny jako trestné činy, vyjádřit se však k tomu, zdali se s těmito informace v téže době obrátila na policii či státní zastupitelství, odmítla.

Důsledky závažných pochybení politiků, kteří tehdy často vědomě činili při rozdělování evropských financí celou řadu chyb, nakonec neseme my všichni. Je to totiž právě rozpočet Ústeckého kraje, na němž se Regionální operační program Severozápad hojí. Je zároveň s podivem, že veřejně činné osoby, které zjevně naprosto selhaly v klíčové kauze, týkající se veřejného majetku, jsou politicky aktivní doposud a dostává se jim nevídaného prostoru.

S Piráty jsme přesvědčeni o tom, že nejlepším řešením všudypřítomné korupce je právě otevřenost. Ústecký kraj, který nakládá s veřejnými prostředky, mezi něž patří i evropské dotace, si musí být vědom, že nakládá s penězi, které patří nám všem, proto by veškeré informace s tímto procesem spjaté měly být veřejnosti přístupné, a to nejlépe snadno na internetu. ROP Severozápad je učebnicovým příkladem toho, jak důležité je pro důvěru lidí v politiky a politiku jako takovou zveřejňovat všechny informace z vlastní činnosti na internetu (nejsou-li vyloučeny na základě zákona o svobodném přístupu k informacím). Právě to budeme s Piráty aktivně prosazovat, vědomi si toho, že obdobná situace už se nikdy nesmí opakovat.

Kateřina Stojanová
Dvojka Pirátské krajské kandidátky, studentka práv na Univerzitě Karlově

JAK PŘETNOUT BLUDNÝ KRUH

Téměř každý den díky své práci komunikuji s dětmi, které jsou ve svých školních třídách prospěchem nejčastěji ty poslední z posledních, mívají problémy s chováním, případně je u nich přímo diagnostikována porucha pozornosti či chování. Všechny ale touží po přátelství, lásce, pozornosti, uznání a radují se, když se jim něco povede.

Problém vidím v rodině, ne vždy se dětem dostává pozornosti, porozumění a někdy chybí i to nejdůležitější, láska. O nějaké výchově může být sotva řeč. Jak asi vypadá život dítěte, které je vnímáno svými rodiči pouze jako prostředek k získání financí a výhod?

Budoucnost právě takových dětí je to, oč tu běží. Pokud nechceme jen přihlížet, jak nám vyrůstá další generace nevzdělaných a deprivovaných lidí, neschopných se plnohodnotně zařadit do společenského soužití, musíme hledat cesty, jak přetnout tento bludný kruh.

Jako jednou z cest se jeví nízkoprahová zařízení pro děti a mládež (NZDM) a vzájemná spolupráce se základními školami. V nízkoprahovém zařízení děti smysluplně tráví volný čas v bezpečném a přátelském prostředí, mají možnost se zde doučovat, psát domácí úkoly, získají další dovednosti a vědomosti, podívají se na místa, kam by se často ani nedostaly. Ukazujeme jim cesty, kterými by se mohly vydat, jakmile opustí základní školu, velkou roli hraje motivace, hodnotové vzdělávání a individuální přístup. Vštěpujeme jim základy finanční gramotnosti, ale i slušného chování nebo hygienických návyků. Děti mají v nízkoprahu kolem sebe dospělé, na které se mohou kdykoliv s důvěrou obrátit a také tu potkávají kamarády. Přiměřeně k věku dětí otevíráme témata, jako je například drogová problematika, zdravý životní styl, násilí a šikana, sex a antikoncepce, upozorňujeme na nástrahy sociálních sítí a internetu.

Většina docházejících dětí má potenciál se dál vzdělávat, ale chybí podpora a motivace rodiny. Převzít zodpovědnost za svůj život mnozí z řad těchto rodičů odmítají, ale pokud to dokážou jednou jejich děti, bude opravdu vyhráno!

Blanka Vaňková
Pracovnice v NZDM, Pirátka z Mostu

JAK SE NESTÁT KULTURNÍM MĚSTEM

Do Žatce jsem se přistěhoval v roce 2009 a od té doby pozoruji, kterým směrem se naše město vydává. Bedlivě zkoumám investiční akce města a nestačím se často divit, jak jsou tady upřednostňovány investice do různých oblastí života před jinými. Nejvíce je to vidět při porovnání výdajů na sport a kulturu. Uvedu několik příkladů z poslední doby.

Město ze svých prostředků postavilo nové koupaliště i sousední sportoviště na inline brusle a tenis, bylo vybudováno několik úseků cyklostezek. Tenisté dostali dotaci na nové šatny. Fotbalisté mají tréninkové hřiště s umělou trávou a právě se jim staví nová tribuna. Kompletně je rekonstruovaný atletický stadion Mládí a nohejbalové hřiště. V Celkovém součtu jde o utracené vysoké desítky milionů z našich daní.

A jak je na tom místní kultura? V majetku obce jsou v téhle kategorii pouhá dvě zařízení. Divadlo, které slouží střídavě také jako kino, a letní kino, které je ze svojí povahy v provozu během letní sezony. Mezi těmito dvěma místy se musí velká část techniky přesouvat.

A jaké investice se za těch více než deset let uskutečnily? Kino bylo digitalizováno a budova divadla dostala novou elektroinstalaci, protože ta stávající už nemohla projít revizí a hrozilo kompletní uzavření provozu. Před dvěma lety začala vznikat studie celkové rekonstrukce a přístavby divadla, která momentálně leží v šuplíku. Toť vše. Do kultury se prostě dlouhodobě neinvestuje. Podobné je to i s Městským muzeem. To sice získalo nový moderní archiv, ale investic do rozvoje se mu dlouhodobě nedostává. Slyšeli jste někdy o „Žateckém pokladu“? Jedná se o unikátní nález uschovaný někdy počátkem 11. století a objevený těsně před druhou světovou válkou. Od té doby byl zkoumán a uschován v různých depozitářích. Vystavený byl naposledy v roce 2014. Když v loňském roce požádala ředitelka muzea o vybudování stálé expozice, tak jí při sestavování rozpočtu bylo slíbeno rozložení investice do dvou let. První část na stavební úpravy v roce 2020 a druhá na vybavení v roce následujícím. Na návrh naší starostky byla částka 1,2 milionu rezervována pro Regionální muzeum a taky byl rozpočet schválen. Následně v únoru přišla žádost muzea na uvolnění schválené částky. Namísto předložení v březnovém, nebo květnovém termínu zastupitelstva byla paní ředitelka vyzvána k doplnění žádosti o cenovou kalkulaci a plánek expozice. Po těchto průtazích se materiál dostal na projednání až na konci června, kdy se z potřebných 11 hlasů našlo jen 8 zastupitelů, kteří slíbené peníze chtěli opravdu uvolnit. Z radních města byl pro dokonce jen jeden. O celé kauze referovala i celostátní média. Veškeré ostatní investice ve městě běží podle původního harmonogramu a zdá se, že se za jediný rok může díky poklesu příjmů utratit veškerá finanční rezerva města a na investice do kulturní sféry nedojde ani v příštích letech.

Vladimír Vlach
Předseda krajského sdružení v Ústeckém kraji a Pirátů v Žatci

KATEŘINA STOJANOVÁ: O KRIZI A ŽENÁCH

Mohlo by se zdát, že predikovaný konec prosperity ve všech krajích republiky, který v souvislosti s epidemií COVID-19 ohlašují někteří ekonomové, dopadne na všechny obyvatele více méně stejnou měrou. Poslední data, týkající se našeho kraje, však ukazují, že někteří, resp. některé, přeci jen očekávané propouštění z pracovních pozic, snižování mezd i zvyšování cen za běžné produkty, odnesou o něco hůře.

V samotném úvodu je nutné konstatovat, že Ústecký kraj patří dlouhodobě mezi kraje, které se v Čechách potýkají s největší nezaměstnaností. Přestože se jedná za běžného režimu chodu státu o přirozený jev, který je součástí každé ekonomiky, náš kraj, vzhledem k jeho specifikům spjatým se strukturálními problémy, nízkou vzdělaností a hojně zastoupenými obory, které jsou obecně hůře placené, poškozuje nezaměstnanost dvojnásobně tvrdě, než jiné české oblasti. Díky koronavirové pandemii tak problém, se kterým se Ústecký kraj neúspěšně vypořádává za spolupráce s Ministerstvem práce a sociálních věcí již léta , jen zintenzivnil.

Data o nezaměstnanosti v Ústeckém kraji pravidelně shromažďuje Český statistický úřad. Ten za červen 2020 zaznamenal vzrůstající trend a to v naprosté většině okresů Ústeckého kraje (výjimku tvoří například Litoměřice). Nejkritičtější věkovou skupinou zůstaly osoby ve věku 55 - 59 let, přičemž největší počet uchazečů o zaměstnání byl tvořen uchazeči se základním vzděláním . Další problém, kterým je Ústecký kraj nechvalně proslulý, a sice nízká vzdělanost zdejšího obyvatelstva, tak přinesl první nechtěné plody. Zajímavým se však jeví ještě jedno specifikum, které jde se zmíněnými daty ruku v ruce - v Ústeckém kraji je z celé ČR nejvyšší nezaměstnanost žen. Jsou to navíc právě také ženy, jichž se chystaná úsporná opatření nemilosrdně dotknou nejvíce a krizi tak pocítí dalece hůře, než muži. Koneckonců, ženy většinově převažují ve státní správě, v níž dojde ke zmiňovanému snižování mezd, stejně tak jsou těmi, které ve větším měřítku zůstávají s dětmi na rodičovské dovolené, a proto budou zároveň těmi, kteří pocítí chystané zmrazení a škrty sociálních dávek.

Otázkou tak zůstává, co v takové situaci pro své obyvatelky může udělat samotný kraj, pro jehož rozvoj je dobrá ekonomická situace lidí, kteří v něm žijí, naprosto klíčová, tím spíše, pokud se jedná o ženy, neboť právě ty početně v Ústeckém kraji nad muži jasně převažují. Situaci mužů navíc favorizují i sociologové, kteří věří, že muži najdou práci dříve než ženy, a to především v automobilovém nebo těžkém průmyslu, z čehož oba jsou hojně podporovány státem. V kontextu zmíněných faktů by tedy opravdu vedení kraje nemělo po vzoru české vlády setrvávat s rukama v klíně déle, než by mohlo být zdrávo. V dnešní době je skutečně mylné domnívat se, že nezaměstnanost žen bude pozitivně vykompenzována jejich větší angažovaností v domácnosti. Nezaměstnanost má vedle negativních aspektů ekonomického charakteru totiž i nechvalné dopady psychologické a sociální. Navíc, jak se zejména u rodin v Ústeckém kraji ukazuje, dva příjmy jsou pro běžnou domácnost naprosto klíčové. Nedostatečná realizace žen na pracovním trhu by tak měla přestat být považovanou za marginální.

Prvotní iniciativa leží pochopitelně zejména na Zastupitelstvu Ústeckého kraje, které by mělo přijmout veškeré nabízející se kroky, které by ke zmírnění situace přispěly. Praxe jich koneckonců nabízí celou řadu - od rekvalifikačních kurzů, které často ženám pomáhají vracet se na pracovní trh dříve, než spadnou do dlouhodobého stavu nezaměstnanosti, do řady podpory a zapojení se do regionálních rozvojových programů, které pomáhají vytvářet nové pracovní pozice, které by mohly být postupně obsazovány.

Zároveň je na místě situaci žen ulehčit udržováním rodinných center a dětských skupin na území kraje tak, aby návrat žen zpět na pracovní trh byl co nejjednodušší. Uvědomujeme si zároveň, že podpora ze strany kraje by však neměla končit jen u jednotivců. S Piráty jsme odhodlaní pomáhat svým podnikatelům s medializací a marketingem uvnitř i mimo území kraje a jejich činnost „vyvážet“. Rozvojem a pomocí u všech typů podnikání tak podpoříme zaměstnanost, příliv kapitálu, udržení schopných a podnikavých nejen žen, ale i mužů.

Kateřina Stojanová
místopředsedkyně krajského sdružení Pirátů, předsedkyně místního sdružení Litomětice, studentka práv na UK

MOSTECKÁ KNIHOVNA STOJÍ ZA ZÁCHRANU

Proč bojovat za záchranu mostecké knihovny? Především, přestěhováním knihovny do Repre bude opuštěna z knihovnického hlediska vysoce funkční budova, kde například může být vystavena většina knižního fondu. Dále vedení města nemá žádnou ucelenou koncepci, co udělat s prázdnou budovou po odstěhování knih. Současná knihovna tak může léta opuštěná chátrat a nakonec ji může hrozit i demolice.

Pak jsou tu důvody, o kterých se dosud příliš nemluvilo, jelikož vedení města neuspořádalo veřejné projednání projektu. Proto musela iniciativa za záchranu mostecké knihovny projekt získat na základě zákona o svobodném přístupu k informacím, což se povedlo až po odvolání na kraj. Díky tomu mohl projekt prostudovat architekt Vít Holý, který ohledně knihovny v Repre napsal: „Knihovna je umístěná i do bývalého kinosálu. Kinosál se vyznačuje dvěma specifiky: 1/ nemá rovnou podlahu, 2/ nemá okna. To z něj dělá naprosto nevhodný prostor pro umístění knihovny. Denní světlo sem bude dotaženo světlovody, to ovšem nenahradí výhled z okna. Problém šikmé podlahy je vyřešen přepatrováním prostoru. V místě, kde je strop příliš nízký pro dospělé lidi je umístěna dětská sekce“. Město má dále v plánu stěhovat do Repre i kino, jelikož kinosál Repre bude předělán na knihovnu, kino se má ze současných prostor v budově Kosmos s kapacitou 464 míst stěhovat do bývalého Divadla malých forem v Repre, kde bude maximální kapacita pouze 170 míst, což je na kino pro město s 65 000 obyvatel velmi málo. I z těchto důvodů má tedy smysl bojovat za záchranu mostecké knihovny. Pokud se chcete k boji přidat, můžete podepsat petici za záchranu knihovny, kterou podepsalo již 2500 Mostečanů, nebo můžete přijít na demonstraci, která se bude konat již 22. 9. 2020 od 17:00 před knihovnou.

Adam Komenda
předseda místního sdružení Piráti Most, zastupitel města Most

JE NA ČASE CÍLEVĚDOMĚ JEDNAT

LÍDR KAREL KARIKA O TOM, JAK ZMĚNIT ÚSTECKÝ KRAJ

Náš kraj je nejvíce zasažen sociálními problémy, kterým se naplno věnujeme a máme plán, jak prolomit tuhle tíživou situaci například matek samoživitelek nebo seniorů. Nouze a zoufalství jsou pak živnou půdou pro veškeré lumpy. Na seniory jsme se zaměřili v novém projektu "Piráti pro máti", protože kraj musí zlepšit seniorům život. Chceme, aby byli spokojení, nežili někde v ústraní a hlavně měli důstojné stáří.

Ústecký kraj má problémy. Krize, ekonomický propad a výpadek příjmů je jenom znásobí.

Náš kraj potřebuje nové vedení, které bude mít ambice udělat z něj místo, kde se dobře žije.

Pro nás není cílem návrat do normálního stavu; nám Pirátům se tento normál nelíbil, byl pro naše obyvatele nedůstojný – především na severu jsou to exekuce, špinavé ovzduší, sucho, vysidlování kraje, sociální problémy a pnutí, tunely.

Chceme víc než jen návrat do normálu, chceme Velký plán rozvoje, a ten máme. Jen díky uspokojování základních potřeb a důsledné kontrole financí se zmůžeme na to, že náš kraj bude moci vystupovat ambiciózně a cílevědomě na cestě ke svému rozvoji. Proto se pochopitelně v první vlně Plánu soustředíme hlavně na sociální, zdravotnické a ekologické problémy, obnovu infrastruktury, vzdělanost a transparentní úřady. Nastartováním jinde přirozených procesů chceme vrátit Ústecký kraj do civilizace a odsekat ten plevel, kterým kraj za éry pouhého údržbařství a rozkrádání zarostl.

Je potřeba, aby někdo konečně odstřihl od lizu ty, kteří si z kraje udělali dojnou krávu. A tím někým jsme my všichni, obyvatelé našich měst a obcí.

Piráti stojí jasně na straně našich obyvatel, nejen voličů. Nepřipustíme, aby stáli na okraji, budou slyšet na kraji.

Ukončíme spolu tunel Ústeckého kraje, drancování našich regionů i lidí.

Piráti Ústeckého kraje mají za to, že v návaznosti na koronavirovou krizi je třeba okamžitě cílevědomě jednat, ne čekat, jak to dopadne. Chceme chytit příležitost za pačesy a využít krizi k rekonstrukci našeho kraje. Při tom všem máme na mysli základní pravidlo, že při řešení nejpalčivějších již probíhajících problémů musíme působit preventivně tak, aby vznikalo co nejméně problémů nových. Pozitivní změna bez koncepce není možná, neboť je to jako když vytíráte podlahu a přímo za vás zas někdo šlape s botami od bahna.

Chceme-li vidět v budoucnu naše regiony prosperovat, musíme investovat do vzdělání a vzdělávání. Dlouhodobým řešením je dobře financovaná Univerzita Jana Evangelisty Purkyně a detašované fakulty jiných univerzit, s tím ale souvisí také programy na udržení studentů a hlavně programy mající za cíl udržení těch studentů, kteří se rozhodnou či musí studovat jinde. Situace, že nám tvořiví lidé utíkají jinam, je samozřejmě neudržitelná a chtít to změnit je jen logické. Univerzita, která mnohem více spolupracuje se středními a základními školami, zaměstnavateli a byznysovými odborníky, pak bude mnohem důležitějším kamenem v soukolí. Tím to samozřejmě nekončí, ale teprv začíná. Postaráme se o to, abychom minimalizovali počet lidí s pouze základním vzděláním, zařídíme (a já v tom smyslu již vyvíjím iniciativy), aby se bezprizorní dospívající lidé z problémových prostředí mohli vyučit v řemeslných dílnách a byli tak včleněni do společnosti. Ruku v ruce s tím jde snaha o obecnou osvětovou činnost v oblasti internetové bezpečnosti, financí a dluhů, drog. Podchycením systému vzdělávání všech věků a typů a jeho adaptací na potřeby moderního světa zablokujeme vznik stále stejných neduhů našeho kraje a vyřešíme palčivý problém nedostatku zdravotníků a ne stoprocentně dostupné lékařské péče.

Často slýchám, když se Piráti vyjádří k těžebním limitům či ekologii, že jsme se úplně zbláznili, když chceme lidi omezováním těžby a spotřeby uhlí připravit o práci. Tak to samozřejmě není. Uděláme vše pro to, aby útlum probíhal přirozeně a my mohli přejít k čistším technologiím. Při tom se budeme snažit o plošnou a smysluplnou rekvalifikaci zanikajících pracovních míst, a to neplatí jen o tzv. špinavém průmyslu. Jde to lépe, jde to jinak a jde to způsobem, který vede k větší prosperitě, v čemž nám může být příkladem jeden z nejrozvinutějších regionů Spolkové republiky Německo: Severní Porýní - Vestfálsko.

Naším snem je kraj, který ví co chce, ví kam kráčí, má ambice se změnit a zajímá se, co potřebují a chtějí jeho obyvatelé. Zakonzervovávání poměrů jsme si v Ústeckém kraji užili za posledních dvacet let dosyta. Proto bych vás chtěl srdečně pozvat k volbám do krajského zastupitelstva, které jsou tentokrát vzhledem k celosvětové situaci a krizi extrémně důležité pro další fungování našich regionů, i když to zatím možná v bohatších částech kraje nepociťujeme. Nesedněte prosím na lep těm, kteří vás chtějí ovlivnit populistickými tématy, která do těchto voleb nepatří, jako jsou sociální dávky nebo uprchlíci. Jen chtějí zabránit tomu, co je opravdu důležité a o co by mělo jít především: Přemýšlejte a volte za sebe. Přemýšlejte a volte sebe a své zájmy. Troufám si říct, že společným zájmem obyvatel Ústeckého kraje je vymanit se z tunelování a problémů komplexní cestou a razantní změnou.

Piráti takovou cestu a změnu nabízejí. Máme šanci změnit budoucnost.

POMOZTE ÚSTECKÉMU KRAJI

VEN Z TUNELU V UNIKÁTNÍ HŘE

PIRATIUK.CZ/TUNEL

LUKÁŠ RYŠAVÝ: JAK ROZVÍJET ÚSTECKÝ KRAJ?

V porevolučním období jsme na našem území mohli zaznamenat velký úbytek v počtu pořádaných architektonických soutěží. Historicky se přitom jedná o tradiční a dějinami osvědčenou praktiku, jak zajistit co nejlepší rozvoj v krajině i městě, umístění uměleckých instalací tak, aby vyhovovaly specifickému místu či výstavbu důležitých objektů nebo rekonstrukci stávajících. V posledních několika letech se tento "nešvar" pomalu daří napravovat a počet pořádaných soutěží stále roste.

Soutěž je pro člověka přirozená záležitost, ať už se jedná o sport nebo politiku. V případě architektonických soutěží je to stejné. Výběr z více odborně zpracovaných návrhů umožňuje porovnání více variant a garantuje kvalitu návrhu vítězného. Většinově odborná a nezávislá porota garantuje jednak kvalitu, ale také, při hodnocení anonymních návrhů, transparentnost procesu bez možné korupce. Participace občanů přináší jejich zapojení do celého procesu a jejich názory na problematiku daného místa. Jasně formulované zadání a kvalitně vypracovaný projekt vedou k úsporám, jelikož eliminují dodatečné práce v důsledku nepropracovanosti projektu. V průměru se náklady na pořádání soutěže pohybují mezi 2 - 2,5 % z předpokládaných celkových investičních nákladů. Soutěž pod odborným dohledem České komory architektů je tak historicky osvědčený nástroj, jak zajistit rozvoj s důrazem na kvalitu, transparentnost, odbornost či úsporu veřejných financí.

V současné době v Ústeckém kraji probíhá či proběhlo hned několik soutěží. Jednou z nich je krajinářsko-urbanisticko-architektonická soutěž na okolí jezera Milada u Ústí nad Labem. Mluvíme-li o dnešní době jako o době, kdy končí těžba hnědého uhlí a v Ústeckém kraji vzniká krajina jezer, je nesmírně důležité, aby tato jezera byla napojena na dopravní infrastrukturu, a aby reflektovala zájmy všech akterů, v první řadě však obyvatel Ústeckého kraje. Náš kraj byl dlouhodobě vytěžován a drancován ve prospěch ostatních, proto by nová umělá jezera vzniklá rekultivační činností měla v první řadě sloužit lidem a stát se novým domovem nejrůznějších živočichů a rostlin.

Nedávno došlo k vyhlášení výsledků soutěže, která řeší revitalizaci Havlíčkova náměstí v Žatci. Projekt má za cíl vytvořit důstojné centrum sídliště Podměstí. Právě pro řešení centra lokality, která vychází z modernistické koncepce a která je odlišná od klasického historického města považuje zvolený nástroj za nejvhodnější. V místě se rovněž nachází příklady brutalistní architektury, obchodní dům Zlatý chmel a kulturní dům Moskva.

Již proběhnuvší soutěž na revitalizaci Parku Střed má svého vítěze, který nyní připravuje projektovou dokumentaci. Druhá mostecká soutěž, která řešila centrální část třídy Budovatelů, o rozloze podobné Václavskému náměstí v Praze, byla vedením města zrušena během pandemie COVID-19 jako jedno z úsporných opatření.

Myšlenky modernismu zanechaly mnoho stop v Ústeckém kraji - panelová sídliště, brutalistní objekty či rozlehlé parky. Na řadě neodborných zásahů je snadno demonstrovatelné, jak sami sobě zhoršujeme podmínky pro život, práci i rekreaci, zároveň i jak složité je tato místa řešit. V tom nám mohou pomoci architektonické soutěže, práce odborníků a zkušenosti ze zahraničí (a dnes už i tuzemska), kde řeší obdobné problémy.

Ptáte se, jak budou Piráti rozvíjet Ústecký kraj? Pro rozvoj budeme využívat historicky osvědčené nástroje, budeme naslouchat odborníkům a jednotlivá rozhodnutí podložíme konkrétními daty. Chceme kvalitní prostředí pro budoucí generace, ne neodborné zásahy a tunely.

Lukáš Ryšavý
Místopředseda krajského sdružení, člen Pirátů v Mostě

VAŠI KANDIDÁTI
— DO KRAJE —

více informací

1. KAREL KARIKA

59 let, Kandidát na hejtmana, Vedoucí domu svatého Materny a pracovník v charitě z Ústí nad Labem, člen Pirátské strany, zastupitel Ústí nad Labem - město.

2. KATEŘINA STOJANOVÁ

22 let, Studentka práv na Univerzitě Karlově z Litoměřic, členka Pirátské strany, členka expertních týmů Zdravotnictví a Sociální politika.

3. ING. VÍT ROUS

37 let, Projektant v oblasti vodního hospodářství a ekolog z Dubí, člen Pirátské strany, garant programových bodů Boj proti suchu a Ekologie.

4. ING. MGR. JIŘÍ BAUDIS

38 let, Systémový specialista z Ústí nad Labem, zaměstnanec státní firmy [železnice], člen Pirátské strany, garant programového bodu Doprava.

5. MGR. JAN KRANDA

46 let, Učitel na základní škole a v základní umělecké škole, hudebník a zastupitel ze Žatce, člen Pirátské strany, garant programových bodů o Školství a vzdělávání.

6. VLADIMÍR VLACH

44 let, IT technik, předseda spolku ŽOK ze Žatce, člen Pirátské strany a předseda krajského sdružení Pirátské strany v Ústeckém kraji

7. LUKÁŠ RYŠAVÝ

23 let, Student územního plánování z Mostu, člen Pirátské strany, garant programového bodu Územní rozvoj a plánování.

8. MGR. HANA VODRÁŽKOVÁ

48 let, Ředitelka neziskové organizace z Kadaně, členka Pirátské strany

9. LUDMILA BEUTELOVÁ

32 let, Operátorka technické podpory z Ústí nad Labem, členka Pirátské strany.

10. LUKÁŠ BLAŽEJ

24 let, Zastupitel města Ústí nad Labem, student práv na Univerzitě Karlově a ekolog z Ústí nad Labem, člen Pirátské strany.

11. PETR RÝSLER

57 let, OSVČ - restauratér z Terezína, garant programového bodu Turistický ruch, člen Pirátské strany.

12. MICHAELA PELZMANN SCHWARZOVÁ

34 let, OSVČ z Místa - Blahuňova, členka Pirátské strany.

13. VÍT KONEČNÝ

33 let, Skladový vedoucí ze Žatce bez politické příslušnosti.

14. MARTIN STRNAD

44 let, Expert na státní správu z Dečína, clen Pirátské strany.

15. BC. FRANTIŠEK NAVRKAL

28 let, Poslanec Parlamentu ČR, datový inženýr z Děčína, člen Pirátské strany.

16. Ing. Jakub Přibyl, 38 let, Hydroprognostik, Ústí nad Labem, člen Piráti
17. Ing. Miloslava Karfilátová, 54 let, Personalistka, Kadaň, člen Piráti
18. Bc. Jan Mareš, 29 let, Student, Ústí nad Labem, člen Piráti
19. Bc. Barbora Fuxová, DiS., 31 let, Pracovnice podpory vzděl., Dobroměřice, člen Piráti
20. Mgr. Jan Bartoníček, 40 let, Ředitel, sociální pracovník, Ústí nad Labem, člen Piráti
21. Mgr. Jan Šmíd, 42 let, Zastupitel města Děčín, Děčín, BEZPP
22. Mgr. Adam Komenda, 29 let, Zastupitel města Mostu, Most, člen Piráti
23. Mgr. Kateřina Stibalová, 43 let, Sociální prac., psychoterapeutka, Litoměřice, BEZPP
24. Bc. Zdeněk Štěpánek, 37 let, IT expert, člen ekozeměděl. kibucu, Varnsdorf, člen Piráti
25. Jan Kunc, 21 let, Inspektor kvality, Most, člen Piráti
26. Ing. Jana Hladová, 43 let, Ekoložka, Kadaň, člen Piráti
27. Ing. Jitka Gazdová, 38 let, Stavební inženýrka, Ústí nad Labem, BEZPP
28. Michal Robouský, 23 let, Student, Lovosice, člen Piráti
29. Linda Berchinová, 21 let, Studentka, Most, člen Piráti
30. Ing. Pavel Nadolecki, 38 let, Inženýr kvality, Louny, člen Piráti
31. František Kindl, 67 let, Důchodce, Chomutov, člen Piráti
32. Blanka Vaňková, 45 let, Pracovnice NZDM, Most, člen Piráti
33. Ing. Pavel Miltner, 39 let, Geodet, Kadaň, člen Piráti
34. Petr Kopač, 32 let, Softwarový inženýr, Benešov nad Ploučnicí, člen Piráti
35. Jiří Najdenov, 44 let, OSVČ, Most, člen Piráti
36. Bc. Petr Zdobinský, 67 let, Podnikatel, zastupitel města Děčín, Děčín, BEZPP
37. Vítězslav Titl, Ph.D., MSc., 30 let, Ekonom, Chomutov, BEZPP
38. Lukáš William Šmíd, 27 let, Úředník a OSVČ, Lovosice, BEZPP
39. Mgr. Jana Pazderková, 41 let, Středoškolská učitelka, Litoměřice, BEZPP
40. Ing. Albert Macas, 26 let, Analytik, spolupracovník Google, Louny, BEZPP
41. Mgr. Martin Kolář, Ph.D., 51 let, Odborný asistent FUD UJEP, Ústí nad Labem, BEZPP
42. Ing. arch. Jakub Jaroš, 29 let, Architekt, Koštice, BEZPP
43. Bc. Stanislava Hamáková, DiS., 37 let, Koordinátorka dobrovol. centra, Kadaň, BEZPP
44. Mgr. Jiří Kopica, 41 let, Muzejník, Kadaň, BEZPP
45. Mgr. Ondřej Marek, 29 let, Sociální pracovník, Litoměřice, člen Piráti
46. Jan Maixner, 36 let, Výrobní chemik, Děčín, člen Piráti
47. Stanislav Brendl, 30 let, Bankéř a zdravotník, Ústí nad Labem, BEZPP
48. Mgr. Radek Holodňák, 27 let, Filosof a badatel na Univerzitě Karlově, Žatec, člen Piráti
49. Antonín Pokorný, 71 let, Manažer projektu Handycars, Nová Ves v Horách, BEZPP
50. Ing. Jakub Nevím, 29 let, Stavbyvedoucí, Veltěže, BEZPP
51. Jaroslav Haidler, 61 let, Herec, Ústí nad Labem, BEZPP
52. Miroslav Brož, 41 let, Sociální pracovník, Ústí nad Labem, člen Piráti
53. Barbora Přibylová Kočková, 38 let, Pečovatelka v domě pro seniory, Ústí n/L, BEZPP
54. Mgr. Ota Blail, 41 let, Učitel, vedoucí komunitního klubu Budík, Žatec, BEZPP
55. Vratislav Filípek, 29 let, Reklamní stratég, PR manažer, grafik, Louny, člen Piráti
56. Tomáš Weidisch, 27 let, Kyberbezpečnostní specialista, Žatec, člen Piráti
57. Lukáš Kulhánek, 37 let, Manažer logistiky, Louny, BEZPP
58. Petr Vorlíček, 23 let, Student, Louny, BEZPP
59. Simona Schönfeldová, 18 let, Studentka, Litvínov, BEZPP
60. Radek Miličevič, 26 let, Student, tiskař, Louny, BEZPP

více informací na www.piratiuk.cz/kandidati

PIRÁTSKÝ PROGRAM PRO ÚSTECKÝ KRAJ

KOMPLETNÍ PROGRAM KE ZHLÉDNUTÍ ZDE

KRAJ, KTERÝ MYSLÍ NA VŠECHNY
RAZANTNĚ SE POSTAVÍME PROTI CHUDOBĚ. PODPOŘÍME ZAJIŠTĚNÍ DOSTUPNÉHO BYDLENÍ, VYTVOŘÍME OSVĚTOVÉ PROGRAMY FINANČNÍ GRAMOTNOSTI V RÁMCI BOJE PROTI ROSTOUCÍM EXEKUCÍM, ZAMEZÍME VZRŮSTAJÍCÍ NEZAMĚSTNANOSTI.

SNADNO DOPRAVNĚ OBSLUŽNÝ KRAJ
DOPRAVNÍ OBSLUŽNOST MUSÍ POKRÝVAT CELÉ ÚZEMÍ KRAJE I VŠECHNY OBČANY A ČASY. VÝSTAVBA A ÚDRŽBA SILNIC BUDE KONCEPČNÍ A EFEKTIVNÍ.

ZDRAVÝ KRAJ
ZACHOVÁME A ZLEPŠÍME KVALITNÍ A DOSTUPNOU ZDRAVOTNÍ PÉČI S OHLEDEM NA PŘÁNÍ A POTŘEBY OBČANŮ NA CELÉM ÚZEMÍ KRAJE.

VZDĚLANÝ KRAJ
CHCEME MODERNÍ A S PRAXÍ PROPOJENÉ ŠKOLSTVÍ S KLASICKOU I ALTERNATIVNÍ NABÍDKOU VZDĚLÁVÁNÍ VŠECH VĚKOVÝCH KATEGORIÍ.

BEZPEČNÝ KRAJ
MÉNĚ REPRESE - VÍCE PREVENCE. ŽIVOT, ZDRAVÍ A MAJETEK OBYVATEL KRAJE BUDEME CHRÁNIT PROTI JAKÉMUKOLIV POTENCIÁLNÍMU NEBEZPEČÍ V OBLASTI KRIMINÁLNÍ, ZDRAVOTNÍ A KYBERNETICKÉ.

KRAJ, KTERÉMU ZÁLEŽÍ NA ČISTÉM ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍ
BUDEME PEČOVAT O ŽIVOU A PESTROU KRAJINU. ZASADÍME SE O ČISTÉ ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, ODPOVĚDNÉ HOSPODAŘENÍ S VODOU I O REKULTIVACI TĚŽBOU ZASAŽENÉ KRAJINY.

KRAJ BEZ TUNELŮ
KRAJ BUDEME SPRAVOVAT TRANSPARENTNĚ S AKTIVNÍM ZAPOJENÍM OBČANŮ DO SPRÁVY VĚCÍ VEŘEJNÝCH. ÚSTECKÝ KRAJ PATŘÍ NÁM VŠEM A NENECHÁME SI HO ROZKRÁDAT.

KULTURNĚ ŽIVÝ A PESTRÝ KRAJ
PODPOŘÍME ROZVOJ PESTRÉHO KULTURNÍHO ŽIVOTA V KRAJI SKRZE REVITALIZACI A PROVOZ KULTURNÍCH ZAŘÍZENÍ A PODPORU KULTURNÍCH SPOLKŮ.

KRAJ, KTERÝ SE O SEBE STARÁ A VÍ, CO DĚLÁ
BUDEME DBÁT NA ČITELNÝ RÁZ MĚSTSKÉ KRAJINY, DOPLNÍME NOVÉ CHYBĚJÍCÍ PRVKY A FUNKCE. UKONČÍME LIKVIDACI DĚTSKÝCH HŘIŠŤ A JEJICH PROMĚNU V KVĚTINÁČE, OBNOVÍME DŮVĚRU OBYVATEL VE VEŘEJNÝ VOLNOČASOVÝ PROSTOR.

KRAJ, DO KTERÉHO SE VŠICHNI RÁDI VRACÍ
MUSÍME POSKYTOVAT PROFESIONÁLNÍ TURISTICKÉ SLUŽBY A PEČOVAT O SPOLEČNÉ KULTURNÍ A PŘÍRODNÍ DĚDICTVÍ KRAJE. CHCEME ŠIROCE PODPOROVANÝ, DYNAMICKÝ A UDRŽITELNÝ CESTOVNÍ RUCH JAKO DŮLEŽITOU SOUČÁST ŽIVOTA KRAJE.

ANTONÍN POKORNÝ: PIRÁTI PRO MÁTI

Pradědeček kandiduje za Piráty. Já vím, může to znít úsměvně, pro některé vrstevníky stařecky pošetile, ale byl jsem s laskavostí mladých přijat na kandidátku Ústeckého kraje. Proč jsem se rozhodl? Je v tom kus vlastní historie.

Byl jsem vychovaný k rovnému postoji a pravdě. Uf, nelehké dědictví výchovy, ale měnit to už nebudu.

Snažil jsem se takto žít i v době nesvobody, sic jsem nebyl žádný disident.

Zakázali mi práci s dětmi a mládeží na území Československa. A poslali mě na převýchovu do fabriky, litvínovské chemičky. Paradoxně jsem se zde dostal k činnostem s dětmi, trénoval jsem žáky a naděje tenisu, později i ligové mužstvo dospělých.

No a pak to přišlo. Organizace stávky ve fabrice, mluvčí Občanského Fóra, krajský zmocněnec OF v Severočeském kraji a poslední ústřední manažer OF v Praze. Poznal jsem všechny tehdejší politiky a tak znám různé souvislosti s dneškem.

Z politiky jsem odešel záhy do služeb nadnárodního koncernu Suez ve Francii. Díky této firmě jsem poznal celý svět a fungování velkého byznysu. Skončil jsem na pozici GŘ na Slovensku. A pak jsem dobrovolně odešel.

Shoda okolností mi předurčila další zaměření. Dopravní mobilita osob se zdravotním postižením. Škoda Auto, Opel a dnes celé PSA.

Tato práce se stala pro mně smyslem a mnoho lidí si ve mně vypěstovalo důvěru. A co moje důvěra? Vložil jsem ji v Pirátskou stranu.

Piráti jsou mladí, vzdělaní a nezatížení dobou nesvobody. V době fungování v Poslanecké sněmovně prokázali kvalifikaci a jisté umění politiky.

Již dlouho se zabývám mobilitou pro osoby se zdravotním postižením a ve styku se „svými“ seniory často vnímám, že prostě Pirátům nerozumí a jsou pod vlivem nejen předsudků, ale i nenávistných a dezinformačních kampaní. Piráty si pak představují jako puberťáky s dready (nebo někdy zkomoleně drony) nebo jako feťáky. A to je prostě nesmysl. Je ale potřeba se zaměřit ne na původce těch lží, ale na seniory - konzumenty.

A tak laskavě a empaticky z vlastní vůle se seniory komunikuji a vidím, že ti mladí Piráti dělají trpělivě totéž. Jen empatická komunikace se seniory jim může otevřít oči a zbavit je zjednodušujících předsudků. A o to se budeme snažit. Přivedli nás na svět, vychovali a měli s námi trpělivost. Vraťme jim to.

Zaslouží si naši pozornost a důstojný život, kde s nimi nikdo nemanipuluje výmysly a zlomyslnou lží, aby získal jejich hlas - například skrz řetězové maily.

Aby i má pravnučka mohla žít v zemi prosperity, jasných pravidel a co nejširšího horizontu možností - aby nejen senioři mohli žít důstojný život - potřebujeme velkou změnu ve vedení kraje i země.

Já mám jasno.

Tou změnou jsme my všichni, kteří chceme zlepšovat své okolí.

Tou změnou jsou Piráti.

Antonín Pokorný
pracující senior, garant programu Pirátů pro seniory a hendikepované

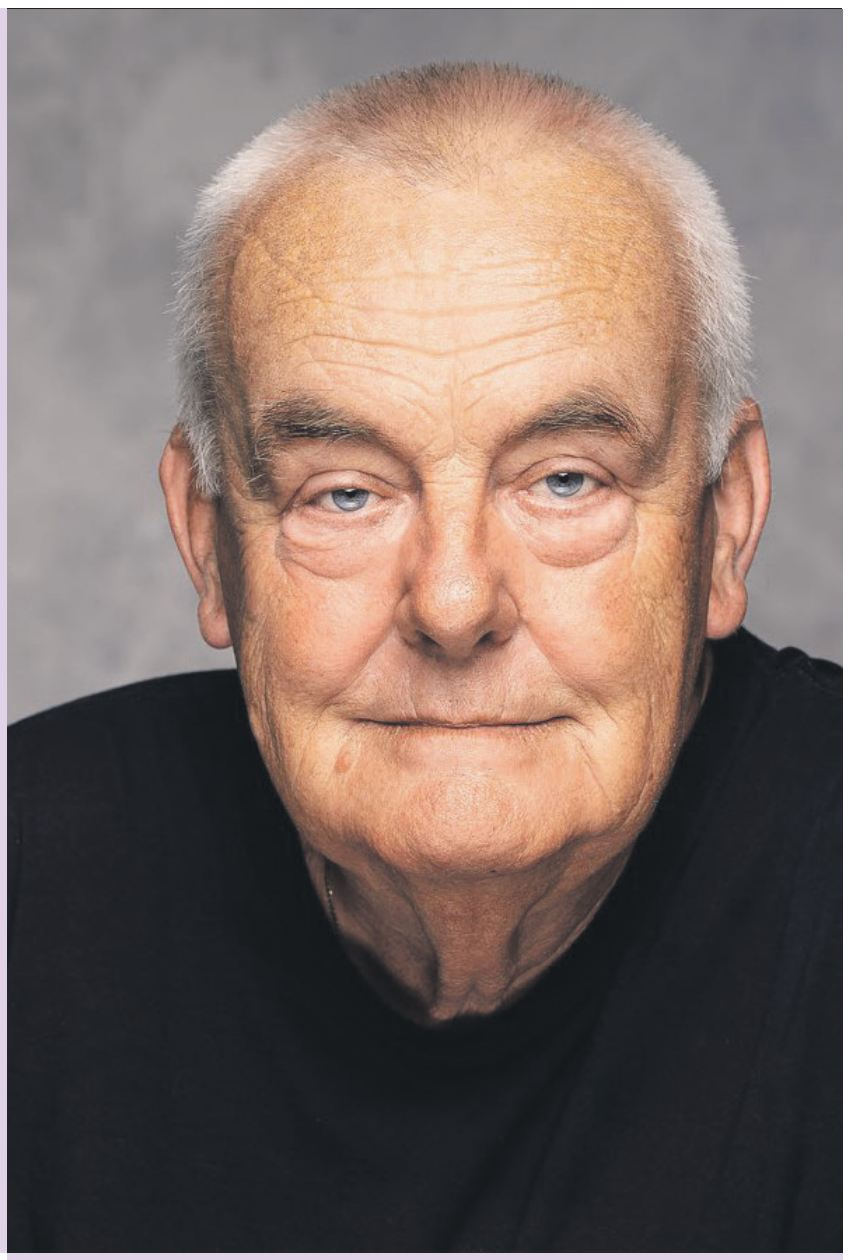

ZŘÍDIT ZÁCHRANKU VE VARNSDORFU ZNAMENÁ INVESTOVAT DO BUDOUCNOSTI

Vedení kraje by mělo aktivně zlepšovat podmínky pro život v našem kraji, ne ho jen udržovat. Služby občanům, jako je např. veřejná doprava nebo právě zdravotnictví jsou jedním z hlavních parametrů, dle kterých se lidé rozhodují kde založí rodinu. Kraj by si měl mladé lidi udržet.

Záchranka pro Varnsdorfsko je na kraji zákonné normy, přesto není snaha o zlepšení.

Snaha Varnsdorfských o zřízení odloučeného stanoviště zdravotnické záchranné služby končí prozatímním neúspěchem. Radní Ústeckého kraje na svém posledním zasedání zamítli jakékoliv možnosti zvýšení dostupnosti ZZS ve Varnsdorfu a jeho spádové oblasti. V tomto regionu je dostupnost díky příhraniční poloze v některých případech kritická. Zástupci Města Varnsdorf přitom nedávno dostali na jednání s náměstkem hejtmana pro zdravotnictví Stanislavem Rybákem, vedoucím Odboru zdravotnictví KÚ ÚK Petrem Severou a ředitelem ZZS ÚK Iljou Deylem příslib řešení této nepříznivé situace.

Město Varnsdorf je přitom ochotno odloučené stanoviště ZZS zřídit na své náklady a podílet se na nákladech jeho provozu. Pro ZZS by vznikly jen mírné provozní náklady.

Z aktuálního vyjádření Rady kraje lze mezi řádky vyčíst, že zajištění ZZS je pro ně víceméně okrajová záležitost, kterou plní jen na limitu zákonné normy. Realita je mnohdy horší, než udávaných průměrných 20 minut.

Pokud jsou občané a jejich potřeby pro krajskou radu jen přítěží, je na čase s tím něco udělat. Například při volbách začátkem října. Být periférií periférie je dlouhodobě nesnesitelné a Varnsdorf musí uspokojovat základní potřeby obyvatelstva, jinak se vylidní.

Celým problémem se už 18 let zabývá se svou iniciativou místní občan Pavel Vodička.

Pavel Vodička

Zdeněk Štěpánek
Pirát z Varnsdorfu

PIRÁTSKÝ PROGRAM PRO SENIORY A HENDIKEPOVANÉ

1. Chceme, aby senioři a hendikepovaní nežili svůj život v ústraní a uzavřeni

2. V každém okrese je jim Pirátská strana připravena pomoci ve finanční gramotnosti, počítačové zručnosti a orientaci v legislativě.

3. Zajistíme postupně zdravotní dostupnost všem, podpoříme Doktor taxi a Senior taxi.

4. Podpoříme vznik zásobování prostřednictvím pojízdných prodejen v odloučených lokalitách.

5. Podpoříme programy univerzit třetího věku a celoživotního vzdělávání. volnočasové aktivity a další podněty vedoucí k zapojení seniorů do aktivního veřejného života.

6. Postavíme se proti šmejdům, dezinformacím a vykukům zneužívajícím důvěru seniorů.

7. Budeme podporovat všechny spolky, které zlepšují život seniorům organizováním volnočasových aktivit.

8. Zasadíme se o bezbariérové prostředí v kraji.

9. Podpoříme pečovatelské a asistenční služby pro seniory v místech jejich bydliště.

10. Chceme důstojný život pro všechny a mezigenerační dialog.

VZDĚLÁNÍ JE PRO ÚSTECKÝ KRAJ TEN NEJEFEKTIVNĚJŠÍ LÉK

Ústecký kraj se v mnoha oblastech potýká s velkými problémy. Jednou z těch problematických oblastí je vzdělávání. Je proto i v oblasti školství vylézt z tunelu a nastavit systematické změny.

Náš kraj, bohužel, je krajem s nejnižším počtem vysokoškolsky vzdělaných lidí a naopak s nejvyšším počtem lidí se základním vzděláním.

Podle dat Českého statistického úřadu z roku 2018 bylo v Ústeckém kraji pouze 12 % žen a 10 % mužů s vysokoškolským vzděláním. Podíl lidí se základním vzděláním, případně bez vzdělání, je v případě žen skoro až čtvrtina, konkrétně 24 %, a v případě mužů 16 %. Díky těmto číslům má náš kraj ve srovnání s ostatními kraji smutné prvenství. Z hlediska okresů v kraji jsou na tom nejhůře okresy Louny a Most.

Přesto se začíná počet vysokoškoláků zvyšovat. V roce 2018 absolvovalo vysoké školy 3437 studentů z Ústeckého kraje, což je sice méně než polovina počtu absolventů ze Středočeského nebo Jihomoravského kraje, ale více než v Karlovarském, Libereckém, Plzeňském nebo Pardubickém kraji. Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem prochází velkým rozvojem, byl vybudován moderní kampus, katedry jsou vybaveny moderními pomůckami. Všech 8 fakult poskytuje kvalitní vzdělání. V soutěži Fakulta roku získala Pedagogická fakulta UJEP 2. místo v kategorii Pedagogika a Přírodovědecká fakulta 3. místo v kategorii Přírodní vědy. Pochopitelně, je i v zájmu Pirátů nadále naši krajskou univerzitu podporovat. Ostatně, někteří jsme ji též absolvovali.

Nicméně, největším problémem stále zůstává počet lidí bez vzdělání (neukončené základní vzdělání) a se základním vzděláním. V kraji máme velký počet předčasných odchodů ze středních škol, případně určitý počet žáků základních škol nenastoupí na středoškolské obory. To je potřeba změnit. Proto jedním bodem našeho programu je podpora především žáků ze sociálně znevýhodněného prostředí ke zvyšování jejich motivace k dokončení školy, čímž chceme zamezit nebo aspoň snížit toto množství předčasných odchodů ze školy. Tento problém úzce souvisí se sociálními otázkami, ale v poslední době předčasně odchází ze škol i žáci z finančně lépe zajištěných rodin. K řešení těchto situací může pomoci vytvoření sítě kvalitního kariérového poradenství na školách. Současné vedení kraje se tyto otázky snaží řešit prostřednictvím projektu IKAP – Implementace krajského akčního plánu, ačkoli se to zatím moc nedaří. Tento projekt určitě podpoříme a rádi bychom se podíleli i na jeho dalším rozvoji. Přesto bychom rádi, aby se v tomto nebo v podobných projektech projevila větší transparentnost. Na webu Regionální stálé konference Ústeckého kraje je sice dostatek informací k jednotlivým částem projektů a kontakty na realizační tým projektu, ale z hlediska financování jen zmínka, že projekt je financován z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Dalším důležitým prvkem pro vzdělávání je rozvoj digitální gramotnosti a informatického myšlení. Potřeba digitální gramotnosti se projevila při uzavření škol během koronakrize. Stále více a více budou firmy v kraji potřebovat i na dělnických pozicích pracovníky schopné ovládat programovatelné automaty a roboty.

S rozvojem informatického myšlení mohou pomáhat i vznikající Technické kluby (také v rámci projektu IKAP). Podpora jejich fungování a jejich spolupráce se školami je pro nás Piráty také podstatná.

Věřím, že dostaneme šanci prosadit i další body v oblasti vzdělávání z našeho krajského programu.

Jan Kranda
Člen místního sdružení Žatec–Louny, učitel na ZŠ A MŠ

PESTROST JE STABILITA, TO PLATÍ V PŘÍRODĚ I VE SPOLEČNOSTI

— SEDLÁK POD MILEŠOVKOU DANIEL PITEK KANDIDUJE DO SENÁTU S PODPOROU PIRÁTŮ —

Daniel Pitek je sedlák a lesník hospodařící přírodě blízkým způsobem i respektovaný odborník na problémy sucha a zemědělství. Letos na podzim se bude ucházet o post senátora. Do volebního klání vstoupí v obvodu Louny jako nezávislý kandidát za SEN21 s podporou Pirátů, Zelených a LES. Jaké jsou jeho postoje a zkušenosti?

Dlouhodobě upozorňujete na špatný stav české krajiny, která není odolná vůči suchu či schopná zadržovat vodu. Dokonce je podle vás zmrzačená. Co si myslíte o výkyvech počasí, kdy jsme nejprve zažívali extrémní sucho, které náhle vystřídaly velké přívaly srážek?

Voda už tolik nepřichází průběžně jako jemnější deště. Padá čím dál častěji jako deště přívalové, které páchají škody. Když zaprší, voda odtéká z polí pryč a bere s sebou úrodnou vrstvu půdy. Stejně jako dlouhá období sucha jsou přívalové deště typickými projevy klimatické změny.

Z přívalových dešťů pak nezřídka bývají povodně. Zabraňují lidské zásahy adaptaci krajiny na tak náhlý objem vody?

Česká krajina je opravdu ve špatném stavu a není schopna přívalové srážky zadržet. A tahle voda nám pak v půdě chybí. Z pohledu vodní bilance krajiny je rychlý odtok vody tím nejpalčivějším problémem, který musíme změnit. A ten jsme schopni vyřešit pouze změnou přístupu k půdě a krajině. Potřebujeme živou, pórovitou půdu a pestře strukturovanou, členitou krajinu. Jedině tak je možné velké dešťové srážky absorbovat a zadržet.

> „Musíme změnit přístup k půdě a krajině.“

Když pracujete na svých pozemcích, odkud čerpáte inspiraci pro to, jak hospodařit?

Do krajiny vracíme hodně původních prvků, podle dobré praxe našich předků. Před kolektivizací tu bývala malá políčka, ovocné sady, hospodařilo se různorodě. Ponechali jsme zbytky sadů, které nebyly vytrhány, a dosázeli je dalšími ovocnými stromy. Většinu polí jsme změnili na trvalé travní porosty, na kterých paseme dobytek. Rostliny a stromy tu fungují jako přirozená klimatizace: ochlazují ovzduší nad sebou, vytahují z půdy vodu. Ta se pak vypařuje, výpary se ochladí a srazí a ve formě rosy nebo jemného deště se vrací nazpátek.

Vy jste už před mnoha lety začal s vytvářením tůní, předvídal jste tenkrát dnešní problémy se suchem?

Spíš to souviselo s tím, že jsem odmalička miloval močály, podmáčená místa a pestrost života kolem vod. Už tehdy jsem chápal jejich důležitost pro rovnováhu v přírodě. Tady u nás jsme museli zlikvidovat necitlivé meliorace, čímž jsme podpořili zádrž vody v krajině. Když se přírodě trošku pomůže, dokáže pracovat sama a vytvářet neuvěřitelné věci. Tůň začnete vytvářet v zimě. Když pak na jaře roztaje sníh, díra se naplní vodou a za týden nebo čtrnáct dní tam už vidíte první život. Kolem tůní se vytvoří mokřad, který nevysychá ani v letních měsících a kolem rostou sítiny, rákosí, upolíny nebo orchideje. U nás se v těchto místech brzy objevili černí čápi, volavky popelavé a bekasiny. Spousta z nich je obsazena divokými kachnami a taky hromadou žab a čolků. Když jsme kroužkovali ptáky, za ráno jsme odchytili téměř dvě stě jedinců a dvacet jedna druhů, mezi nimiž byl i ledňáček říční.

Kolik tůní jste k dnešnímu dni vytvořil?

Na severozápadní straně Milešovky teče potok, na kterém máme čtyři tůně nad sebou, na boku jsou pak další. Celkem jedenáct. Záměrně jsme dělali tůně s rozlohou do tří set metrů čtverečních, abychom se vyhnuli byrokracii. Teď ale máme projekt na osmnáct tůní, které jsou kolem dvou až tří tisíc metrů čtverečních. V jejich případě už musíme řešit stavební povolení.

Zmínil jste meliorace, jimiž se za socialismu ve velkém voda z polí odváděla. Napáchalo se tím hodně škod?

Družstva a statky je potřebovaly kvůli tomu, aby na polích mohly jezdit velké stroje. Dopad chybějící vody v krajině je dodnes neblahý, ačkoli jsou meliorace pomalu, ale jistě likvidovány. Vysušování má nicméně delší tradici. V 18. století se mokřady rozkládaly na přibližně jedné čtvrtině území, jenže lidé je měli tendenci postupně vysušovat, lidská populace rostla a musela se nějak živit. Tenkrát už si ale lidé neuvědomovali, že mokřady zpětnou vazbou ovlivňují plodnost zbytku půdy.

Z toho, co říkáte, usuzuji, že přehrady, jejichž vytváření navrhuje celá řada našich politiků, nebudou tím správným řešením problému s nedostatkem vody.

Nejsem nepřítel přehrad, ale myslím si, že zásadní je zadržet vodu v půdě, v lesích a krajině. Když ji zadržíte až v přehradě, je to pozdě, protože všechno kolem už může být poušť. Máme k dispozici mnohem jednodušší a levnější recepty, jak si se suchem poradit.

Současná vláda se tématu sucha věnuje pod hlavičkou platformy Koalice pro boj se suchem. Premiér Babiš a ministr zemědělství Toman hovoří o tom, že bude investovat například do propojování vodovodní sítě a stavby přehrad. Co o chystaných vládních krocích soudíte?

Pro mě je podstatné, že jsem od nich neslyšel nic o tom, za co jsou zodpovědní ve svých funkcích, a to je hospodaření v lesích a v zemědělské krajině. Pod vedením současné vlády se za využití veřejných prostředků vytváří zatím spíše poušť. Jako řešení navrhla stavbu třiceti přehrad, jenže ty nevyřeší zemědělské, tedy plošné sucho. Rozpor mezi činy a slovy vládních činitelů je proto pro celou společnost nebezpečný.

Nemůžou být přesto některé z navržených přehrad celkem užitečné?

Asi ano, protože jsou některé z nich by měly vzniknout v oblastech, kde je dlouhodobě extrémní sucho. To je případ dvou nevelkých přehrad u Senomat a Šanova a jedné nádrže u Kryr na Rakovnicku. Přehrady obecně nepovažuji za totální zlo, spíš je chápu jen jako doplňkový prostředek k vyrovnávání se se suchem. Mají totiž smysl právě jen coby zásobárny pitné nebo užitkové vody pro okolní oblasti. Samozřejmě ale nesmí negativně zasáhnout význačné přírodní lokality ani vlastnická práva lidí - majitelů domů a pozemků, které by měly být zatopeny. Vadilo by mi, kdyby se měla stavět přehrada v údolí Berounky.

Co si myslíte o vlivu intenzivního velkoplošného hospodaření na krajinu a venkov?

V diskusi s lidmi z Agrární komory či Zemědělského svazu dlouhodobě poukazuji na to, že podle mého obsahuje mnohem více negativ, než pozitiv. Podle sociologických dat jsou venkovské oblasti, kde hospodaří zmíněné velké agrární podniky, daleko méně pestré a životaschopné, než oblasti, kde působí rodinné farmy. Tam, kde se produkce i výroba děje diverzifikovaněji a pestřeji, je pak samozřejmě zdravější krajina a životaschopnější venkov. Dá se říci, že pestrost rovná se stabilita – ať jde o přírodu nebo společnost.

> „Pestrost rovná se stabilita – ať jde o přírodu nebo společnost.“

Na velké rozloze Lounska, Žatecka a Rakovnicka hospodaří zemědělské podniky z koncernu Agrofert. Ty často nezapadají do představy farem, které udržují a respektují mimoprodukční funkce krajiny. Jste připraven na to, že se u těchto zemědělců vaše názory nesetkají s úspěchem?

Tak to je ale všude po republice, Agrofert už hospodaří i na Teplicku, Litoměřicku… Velcí agrárníci dnes obhospodařují něco kolem sedmdesáti procent země, což je velký rozdíl mezi námi a vyspělou západní Evropou, ale i Poláky a Maďary. Je to dokonce předmětem kritiky v rámci usnesení, které přijal Evropský parlament k Andreji Babišovi a Agrofertu. Působení tohoto holdingu není ideální jak pro náš region, tak pro zbytek země.

Jako senátor byste se tomuto problému rád věnoval?

Rozhodně. Senátor má pracovat pro celou republiku, ne čistě jen pro volební obvod, za který je zvolen. A tohle se celé České republiky bohužel týká.

Proč jste se rozhodl požádat o podporu ve své senátorské kampani také Piráty?

Obecně s Piráty nacházím poměrně velkou shodu, i proto jsem je požádal o podporu. Nejvíce se shodujeme v otázkách ochrany krajiny, přírody a životního prostředí a snahy bojovat se suchem, povodněmi, špatným stavem českých lesů. Pirátští poslanci Radek Holomčík a Dana Balcarová v tomhle ohledu dělají mnoho užitečné práce. S Radkem Holomčíkem a dalšími piráty, například hydrologem Vítkem Rousem a Danem Leštinou, spolupracujeme v rámci sněmovní nadstranické pracovní skupiny Voda+Sucho na návrzích změn klíčových zákonů z hlediska vody, stavu krajiny a životního prostředí. Je to obrovská mravenčí práce, bez níž ale není možné v reálu dosáhnout tolik potřebných změn.

Daniel Pitek – kandidát politického hnutí SENÁTOR 21 s podporou Pirátů, Zelených a LES ve volbách do Senátu PČR v termínu 2. a 3. října 2020, obvod č. 6 – Louny. Zadavatelem i zpracovatelem veškerého obsahu, pokud není uvedeno jinak, je SENÁTOR 21.

Daniel Pitek hospodaří v Českém středohoří, v okolí Milešovky chová ovce, krávy a koně. Zakládá a obnovuje ovocné sady, sází zejména hrušně, jabloně, švestky, ořešáky. Na svých pozemcích vytvořil celou řadu tůní, mokřadů a rybníků. Svým hospodařením aktivně podporuje zadržování vody v krajině i rozmanitost druhů.

Je častým hostem veřejných diskusí a debat či rozhlasových a televizních pořadů, kde se zaměřuje na problematiku sucha, zadržení vody v krajině, zdravé půdy, šetrného hospodaření a dopadů klimatické krize, včetně povodní. Kriticky se vyjadřuje k intenzivnímu průmyslovému zemědělskému podnikání, propaguje a praktikuje citlivější přístupu ke krajině a dlouhodobě udržitelné hospodaření. Působí jako předseda programu Pestrá krajina Asociace soukromého zemědělství ČR. Tento program představuje sedláky, kteří podobně jako Pitek hospodaří přírodě blízkým způsobem.

V Českém středohoří ve spolupráci s místními skauty a ornitology pravidelně pořádá osvětové a vzdělávací akce pro děti i dospělé, například sběr odpadků či věšení budek. Postaral se také o zrestaurování čtyř barokních soch, které se nacházejí na jeho půdě. Za své krajinářské počiny obdržel Cenu Josefa Vavrouška a Cenu děkana Fakulta životního prostředí České zemědělské univerzity v Praze.

František Marčík a redakce Pirátských listů

JAK TO CHODÍ NA DIVOKÉM SEVERU

– ÚSTECKÉ KAUZY OČIMA ZASTUPITELE LUKÁŠE BLAŽEJE –

Lukáš Blažej (24) je zastupitelem města Ústí nad Labem a studentem práv na Univerzitě Karlově. Specializuje se na právo životního prostředí, o kterém publikuje a přednáší. Je zakladatelem spolku Ústecké šrouby, který se věnuje ochraně přírody a krajiny. V Ústí nad Labem odhalil řadu případů nepoctivého jednání úředníků a místních politiků. Za tyto úspěchy získal Cenu za odvahu Nadačního fondu proti korupci.

ODMĚNY VEDOUCÍCH ÚŘEDNÍKŮ

V roce 2015 došlo ke změně vedení města. Část hnutí ANO odvolala vlastního primátora a spojila se s UFO, ČSSD, KSČM a ODS. Tato koalice s nepatrnými personálními obměnami vládne městu dodnes. I Andrej Babiš k tomu při rozpouštění ústecké buňky ANO uvedl: „Chápeme to jako ukázkový puč, od kterého se jako vedení ANO důrazně distancujeme. Část zastupitelů za ANO se kvůli svým zájmům spojila s opozicí, což absolutně odmítáme. Absolutně také odmítáme, aby se lidé volení za hnutí ANO takto chovali ke svým koaličním partnerům a hlavně k obyvatelům Ústí nad Labem, kteří věřili, že kmotrovské časy ve městě mohou skončit“.

Důsledky této změny jsou na Ústí vidět dodnes, ať už jde o zneužívání funkcí jako politických trafik nebo vybírání dodavatelů příspěvkových organizací blízkých vládnoucí koalici.

Puč má ale dohru i v rovině soudní. Teprve v minulém roce byl na základě rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem v městských novinách zveřejněn článek bývalého zastupitele Davida Daduče, kterým se v roce 2015 pokoušel informovat veřejnost o proběhlém puči. Pokud byste se podivovali, proč naše články nenaleznete v městských novinách, důvod je stále stejný – nechceme se čtyři roky soudit o jejich vydání.

Druhý soudní spor se týká poskytnutí informace o podezřelých odměnách vedoucích úředníků, které byly rozděleny při puči. Zatímco někteří získali odměny v řádu desetitisíců korun, jiní dostali nulu. Požádal jsem tedy o sdělení odměn, které dostali jednotliví vedoucí odborů. Magistrát od února 2016 tuto žádost devatenáctkrát odmítl, ačkoliv Krajský úřad jeho rozhodnutí pokaždé zrušil (kompletní průběh si můžete přečíst na odkaze níže - použijte chytrý telefon ke čtení QR kódu).

Každý z dokumentů byl rozesílán na dodejku všem účastníkům řízení. I kdyby vás nešokovalo naprosté pohrdání základy právního státu, stačí si spočítat, že jen na poštovném bylo z veřejných prostředků vynaloženo více než 40 000 Kč. Dalších více než 90 000 Kč musí město za své obstrukce zaplatit dle letošního nepravomocného rozsudku.

Magistrát neplýtval pouze veřejnými prostředky a časem úředníků, ale také časem státního zastupitelství a Policie. V roce 2016 na mě totiž podal trestní oznámení pro trestné činy pomluvy a křivého obvinění, kterých jsem se měl dopustit tím, že jsem si dovolil podat žádost o sdělení výše odměn úředníků. Trestní oznámení bylo v témže roce odloženo.

Celou kauzu nyní projednává Nejvyšší správní soud, který by mohl Magistrátu uložit požadované informace poskytnout. Po pěti letech bychom se tedy konečně mohli dozvědět, zda odměny vedoucím odborů byly úplatkem za věrnost, nebo jestli existuje jiné vysvětlení pro desetitisícové rozdíly mezi jednotlivými vedoucími odborů.

ALEJ V KLÍŠSKÉ ULICI

U plýtvání veřejnými prostředky zůstaneme, pouze se přesuneme do roku 2017.

V tomto roce totiž Magistrát dostal povolení na vykácení aleje v ulici Klíšská, zároveň mu byla uložena povinnost provést náhradní výsadbu. K té došlo na podzim 2017 a přispěla na ni 150 000 Kč Nadace ČEZ.

Tím ovšem zájem Magistrátu o ulici Klíšská skončil. Alej nikdo nekontroloval, neprořezával, a přes četné stížnosti obyvatel okolních ulic dokonce ani nezaléval. Další krok Magistrátu přišel až 18. 7. 2019, kdy opětovně požádal o vykácení celé aleje. V řízení byl zpracován znalecký posudek, který potvrdil nutnost stromy vykácet, a jako příčinu odumření uvedl kromě nedostatku vody také zimní solení silnic a nevhodně zvolený druh náhradní výsadby.

Škodě v řádu stovek tisíc korun šlo snadno předejít, pokud by Magistrát investoval do péče o zeleň. Ta se bohužel v současnosti omezuje prakticky jen na sekání trávy a keřů (častokrát navíc v největších vedrech, kdy rostliny obratem uschnou). U stromů se zkrátka čeká, až začnou odumírat, aby se mohly pokácet a nahradit novými. Častokrát by přitom pro zachování celé aleje stačila péče v řádu jednotek tisíc korun. V rámci schvalování nového rozpočtu jsem prosazoval, aby byla navýšena částka určená na péči o zeleň, ale vládnoucí koalice tento návrh bohužel přehlasovala.

V minulém roce jsem se sešel s radním Tomášem Kirbsem (ANO), pod kterého spadá agenda životního prostředí. Přislíbil, že si o uvedených problémech zjistí více informací, bohužel k žádnému vývoji nedošlo a nepřislíbil ani ono navýšení rozpočtu na péči o dřeviny či prosazení již existujících koncepcí péče, které by byly prvním krokem k nápravě současného stavu.

Nezbývá tedy, než současnou situaci dále sledovat a snažit se o systémovou změnu. To půjde bohužel obtížně, protože problémy jsou všudypřítomné – stačí si třeba prohlédnout aleje, ve kterých se často do kmenů zařezávají pásky, které se nikdo od výsadby neobtěžoval odstranit…

HABROVICKÝ RYBNÍK

Naprostá bezohlednost vůči přírodě se projevuje i v kauze vil politiků u Habrovického rybníka.

Habrovický rybník byl unikátním spojením přírodního koupaliště s cenným biotopem zvláště chráněných druhů živočichů. Dokonce byl v letech 2005-2007 za 34 milionů z prostředků města a evropských dotací revitalizován. Cílem dle popisu projektu bylo „obnovení retenční funkce rybníka při zachování vodní plochy jako centra rozmnožování chráněných obojživelníků a také zachování estetické a klimatické funkce vodní plochy v poškozené přírodě severních Čech“, dle vyjádření politiků bylo „cílem této investiční akce zvýšení rekreačního potenciálu celé oblasti“, každopádně se všichni shodli na tom, že šlo o atraktivní a cennou lokalitu.

Celý areál habrovického koupaliště, včetně funkčních chatek, restaurace, sociálního zařízení a parkoviště, byl na základě usnesení zastupitelstva prodán za 1 010 000 Kč kontroverzní firmě Spobyt (dnešní CPI Group). Prezenční listina z hlasování se dle sdělení Magistrátu ztratila.

Firma Spobyt areál v roce 2008 prodala akciové společnosti UDES, kterou spoluzakládal František Nesvadba – právník kmotra Patrika Oulického, člen dozorčí rady Oulického stavební firmy Severočeská stavební a ještě nedávno předseda místní ODS. Firma UDES se o areál koupaliště nestarala a nechala ho zchátrat. Následně byl areál převeden na Ing. Jaroslava Beránka, tehdejšího předsedu představenstva firmy UDES.

Ing. Beránka zastupoval v řízeních Ing. arch. Zdeněk Šťastný, který byl ve funkci zastupitele určeného pro územní plán. Právě změnou územního plánu došlo ke změně pozemků na stavební, čímž byla jejich cena zhodnocena více než dvacetkrát. Ing. arch. Štastný je v současnosti vlastníkem jedné z postavených vil. Politiky a osoby spjaté se společností UDES nalezneme i u dalších vil, jejichž stavba teprve probíhá.

Podobným způsobem probíhalo i vydávání stavebních povolení. Spolky zabývající se ochranou přírody a krajiny měly být z důvodu výskytu řady i kriticky ohrožených živočichů ze zákona účastníkem stavebních řízení. Magistrát ale stavby povolil v tajnosti a vůbec se vlivem staveb na zvláště chráněné živočichy nezabýval. Stejně tak přistupoval i k různým podnětům – za zpřetrhání kořenů 14 stromů v okolí staveb uložil směšnou pokutu 500 Kč, nezákonný zábor pláže odmítl řešit zcela. Z tohoto důvodu jsme za finanční podpory Nadačního fondu proti korupci a Nadace VIA podali proti stavebním povolením žaloby, kterým soud v letošním roce vyhověl. Bez stavebních povolení budou muset být protekční vily odstraněny.

O kauze natočila reportáž Česká televize v pořadu Nedej se plus, zhlédnout ji můžete na adrese tinyurl.com/habrak v QR kódu níže.

Jedinou viditelnou změnou od natočení reportáže je, že si politici své vily oplotili, tudíž z veřejné pláže už navzdory územnímu plánu nezbývá vůbec nic. Kromě soudních sporů týkajících se samotných vil usilujeme i o odstranění těchto načerno postavených plotů.

NOVÝ JEDNACÍ ŘÁD ZASTUPITELSTVA

Přístup veřejnosti není omezován jen když jde o stavbu protekčních vil, ale také v naprosto běžných případech, jakým je například vystoupení na zasedání zastupitelstva.

Možná si ještě vzpomenete na průběh ustanovujícího zastupitelstva. Na zastupitelstvo přišla řada občanů se zájmem sledovat jeho průběh i vyslovit svůj názor v diskusi. Do zasedacího sálu je však zaměstnanci města nevpustili a byli směřováni na galerii, která se rychle naplnila. Zatímco se zhruba šedesát lidí tísnilo na galerii a další desítky v předsálí, v zasedacím sále bylo zhruba 25 neobsazených míst k sezení a dalších 50 ke stání. Proto jsme hned po zahájení zasedání navrhli, aby byla veřejnost vpuštěna do sálu. Věra Nechybová (UFO) v pozici předsedající tomuto návrhu nevyhověla. Nadále byli všichni občané směřováni na galerii, která však byla plná a zaměstnanci města fyzicky bránili dalším lidem ve vstupu. V rozporu se zákonem o obcích tak bylo řadě lidí znemožněno účastnit se ustavujícího zasedání zastupitelstva a vystupovat v diskusi.

Vedení města se toto omezení zjevně zalíbilo, neboť záhy přišlo s novým jednacím řádem zastupitelstva. Ten obsahuje řadu omezujících ustanovení.

Dle § 2 odst. 4 „V jednacím sále zastupitelstva města Ústí nad Labem zasedají pouze zastupitelé, zástupci Magistrátu, jednotlivých městských obvodů, příspěvkových organizací města či obchodních společností s účastí města a případně pozvaní hosté“. Kdo je myšlen souslovím „pozvaní hosté“ je zřejmé z ustavujícího zastupitelstva, kde byla do sálu vpouštěna pouze veřejnost s členskou kartičkou hnutí ANO (např. Jakub Komárek, krajský manažer hnutí ANO, nebo Vladislava Marschallová, krajská místopředsedkyně hnutí ANO). Dle vyjádření primátora při schvalování jednacího řádu nemá opozice možnost hosty na zasedání pozvat.

Dle § 7 odst. 3 „Občan může vystoupit v rámci projednávaného bodu programu pouze jednou, jeho projev se musí bezprostředně týkat obsahu projednávaného bodu a délka jeho vystoupení nesmí přesáhnout 3 minuty. Na návrh člena Zastupitelstva může Zastupitelstvo hlasováním prodloužit dobu vystoupení občana, nejdéle však o 5 minut“. Pokud jste tedy na svůj dotaz nedostali odpověď nebo máte dotazů více, máte smůlu.

Nemusíte ale zoufat, stejnou smůlu mají i zastupitelé: „Ke každému projednávanému bodu programu má zastupitel možnost promluvit dvakrát s tím, že doba diskusního příspěvku je omezena na 3 minuty. Na návrh člena Zastupitelstva může Zastupitelstvo hlasováním prodloužit dobu vystoupení, nejdéle však o 5 minut“. Toto ustanovení zcela znemožňuje jakoukoli diskusi. Můžete si sami představit, jaké je to rozhodovat například o rozpočtu s výdaji 1,7 miliardy korun na základě dvou tříminutových dotazů.

Jednací řád z opozice nezměníme, ale už nyní máme připravené nové znění, které předložíme nejpozději po příštích komunálních volbách.

TRAFIKY

Hned na ustavujícím zastupitelstvu bylo kromě omezení práv veřejnosti schváleno také obsazení výborů a komisí, což jsou poradní orgány Zastupitelstva a Rady.

V komisích je opozice zastoupena minimálně. Lepší ale není ani složení

kontrolního výboru zastupitelstva – předsedkyní je zastupitelka z (prokoaliční) KSČM, dalších pět členů je ze stran zastoupených v Radě a jedinou zástupkyní opozice je Karolina Žákovská z PRO! Ústí. Šest zástupců koalice tak bude v kontrolním výboru kontrolovat svoji vlastní činnost, což je nejen nehorázné plýtvání penězi, ale také naprosto bezprecedentní krok vlády pevné ruky, která si nepřeje být kontrolována ani veřejností, ani zastupiteli.

Celou situaci pak dokresluje schválení odměn pro členy výborů a komisí. Dlouhodobě upozorňujeme na to, že komise neplní svoji funkci a představují pouze snadný výdělek pro kamarády (např. Ing. Václav Šutera inkasoval za jediné zasedání komise 20 580 Kč). Vedení města navrhovalo, aby se odměna za členství v jednotlivých komisích sčítala, a to až za tři komise zároveň. Vzhledem k tomu, že komise mají být odborným poradním orgánem, chtěl jsem zabránit této nesmyslné kumulaci funkcí a navrhl, aby byla vyplácena odměna za členství v maximálně jedné komisi. Vedení města však tento návrh bez diskuse smetlo ze stolu, což napovídá tomu, jakým způsobem hodlá komise v následujících letech využívat.

Odměňování členů komisí a výborů má svá pravidla. Odměna je rozdělena v poměru 30 % za docházku a 70 % za aktivitu. Aby se maximalizovala vyplacená částka, některé komise hodnotí aktivitu všech členů jako 100%, ačkoliv se někteří členové ani nezúčastňují jednání. Nadále budeme upozorňovat na nejabsurdnější příklady a vyhodnotíme, zda vyplácení peněz za neexistující aktivitu není trestným činem porušení povinnosti při správě cizího majetku.

KUMULACE FUNKCÍ MARTINA MATY

U trafik ještě chvíli zůstaneme. Na skládání koalice měl značný podíl Martin Mata (býv. ANO), kterému se následně podařilo uspět ve výběrových řízeních na ředitele Inovačního centra Ústeckého kraje i ředitele Městských služeb Ústí nad Labem.

Obě organizace mají zcela rozdílnou náplň činnosti a potýkají se s řadou problémů. Městské služby jsou servisní organizací, pod kterou spadá vše od koupališť přes parkoviště až po hřbitovy. Popis problémů Městských služeb by vydal na samostatnou edici novin. Oproti tomu Inovační centrum Ústeckého kraje začalo s činností teprve v roce 2016 a jeho cílem je „vybudovat systematickou institucionální podporu vědecké a výzkumné činnosti v Ústeckém kraji, aplikovat ji do praxe a zajistit trvalou podporu inovační činnosti v aplikační sféře, transferu technologií, stejně jako podporu přeshraniční spolupráce výzkumných institucí a podniků“. K tomuto ambiciózním cíli má zatím velmi daleko, dosavadní činnost se soustředí na podnikatelské inkubátory a konzultace.

Je zjevné, že každá z těchto organizací potřebuje jiný typ ředitele a poctivé řízení by zabralo mnohem více času než jen oficiální jeden úvazek. Nabízí se tedy otázka, proč zřizovatelé tolerují ředitelování v obou organizacích zároveň.

Dne 8. 8. 2019 zveřejnily Městské služby v registru smluv objednávku ostrahy koupaliště Brná za částku 250 Kč/hod. v celkovém předpokládaném rozsahu 342 000 Kč. Na straně dodavatele je společnost Ciba plus s. r. o., vlastněná Janem Cibríkem (UFO), kterého nalezneme ve funkcích od dozorčí rady AVE Ústí nad Labem až po komisi prevence kriminality, a který byl mimo jiné odsouzen na dva roky za podvod v drogové a úplatkářské kauze expolicisty Michala Havla.

Na ostrahu koupaliště Brná není na profilu zadavatele žádná veřejná zakázka. Nalezneme zde ale veřejnou zakázku na ostrahu garážového objektu Zanádraží, kterou vyhrála společnost Chráníme s. r. o. s hodinovou sazbou 73 Kč bez DPH.

Předchozí smlouvu na ostrahu koupaliště Brná nalezneme v registru smluv. Smlouva byla uzavřena teprve v červnu loňského roku se společností Chráníme s. r. o. a hodinová sazba včetně příplatků za práci v noci a o víkendech činí 159 Kč bez DPH.

Nová objednávka čistě denní ostrahy za 250 Kč/hod. se tak jeví zvláštně, ale stále může mít racionální vysvětlení. Co když jde o běžnou cenu ostrahy, společnost Chráníme s. r. o. dosud poskytovala ostrahu za dumpingové ceny a nemůže v tom pokračovat?

Naštěstí máme registr smluv, ve kterém se můžeme podívat na cenu ostrahy v jiných městech (tabulka vlevo dole).

Do srovnání byly zařazeny pouze smlouvy s podobnou výší plnění (k vyloučení množstevní slevy) a v některých případech je cena včetně příplatků za noční a víkendovou práci, navíc v místech s vyšší průměrnou mzdou.

Pozoruhodné je, že smlouvy na zajištění ostrahy obvykle obsahují řadu podmínek a zejména vysoké sankce za jejich nedodržení. Objednávka služeb od Ciba plus s. r. o. má pouze jednu stranu A4.

Pokud by vás zajímalo, co k tomu říká sám Martin Mata, můžete nahlédnout do diskuse na Facebookové stránce spolku Stop Tunelům. Od ředitele Městských služeb se zde dozvíte mimo jiné to, že byste se měli jít léčit a neotravovat slušným lidem život, protože fakt nemá čas ani náladu řešit vaše bolístky a obavy. Jediným argumentem je „toto organizoval vedouci koupaliste nikoliv ja“, což je z pozice ředitele organizace naprosto absurdní argument.

Martin Mata v diskusi také uvedl: „Pokud to pujde dal, nez by melo, budu se uz bránit“. Nezbývá než doufat, že si k obraně před dotazy na hospodárnost smluv vystačí bez služeb Jana Cibríka.

ÚPLATKY ZASTUPITELŮM

VIP vstupenky, pozvánky na uzavřené akce, knihy. Tyto a další podobné výhody poskytují různé organizace zastupitelům. Situace došla tak daleko, že se příspěvkové organizace předhání, která poskytne zastupitelům z veřejného rozpočtu lepší výhodu, a některé dokonce poskytují výhody pouze vybraným zastupitelům, což nelze nazvat jinak než úplatkem.

Přijde mi zvláštní obdržet vstupenku na půlmaraton a na dalším zastupitelstvu hlasovat o tom, zda město poskytne půlmaratonu dotaci 600 000 Kč. Stejně podivné mi přijde dostávat VIP vstupenky na všechna fotbalová utkání a následně rozhodovat, zda město prodá akcie fotbalového klubu. Stejné pochybnosti mám u výhod poskytovaných divadlem, ZOO nebo muzeem – město je zřizovatelem těchto organizací a zastupitelé by neměli být finančně motivováni k tomu, aby organizace zůstaly v majetku města a dostaly rozpočet v konkrétní výši.

Bylo mi jasné, že úplný zákaz těchto výhod zastupitelstvo nikdy neschválí. Chtěl jsem je proto alespoň nějakým způsobem regulovat, počínaje zveřejněním seznamu výhod na webu města. Navrhl jsem proto na 3. zasedání zastupitelstva bod s názvem „Dary dotovaných organizací zastupitelům“. Zdůraznil jsem, že účelem tohoto bodu je především diskuse o celém tématu a závazné usnesení navrhnu pouze, pokud by na tom byla většinová shoda.

Pro zařazení tohoto bodu byli pouze členové PRO! Ústí. Zbylých 27 zastupitelů z ANO, UFO, ODS, KSČM, Vaše Ústí, Pro zdraví a Sport a SPD se zdrželo a bod vůbec nebyl zařazen na pořad jednání.

Je evidentní, že jak jde o peníze zastupitelů, panuje shoda napříč politickým spektrem. Vzhledem k tomu, že zastupitelé nepřipouští ani diskusi o získávaných výhodách, nezbývá mi, než tyto výhody nadále odmítat a doufat, že jejich vliv na hlasování ostatních zastupitelů je co nejmenší.

Z ALEJKY MAJÍ ZBÝT JEN TŘÍSKY

Pokud bych dostal otázku, které stromořadí je v Ústí nejvýznamnější, bez váhání odpovím, že alej v ulici E. Krásnohorské, nazývané alejka. Toto stromořadí lemující původně úvozovou cestu bylo jedinou zelení, která přežila výstavbu panelového sídliště Skřivánek. Tvoří přírodní dominantu při pěší cestě do města, má vysokou estetickou hodnotu, reguluje mikroklima a snižuje hlučnost i prašnost.

Bylo pro mě překvapením, když město podalo žádost o povolení kácení 24 lip a dvou javorů. Podle projektu je kácení první fází zamýšlené „kompletní výměny stromů“ v této aleji.

Za účelem posouzení stavu stromů jsme si objednali znalecký posudek u Ing. Tomáše Forala, soudního znalce v oboru ochrany přírody se specializací na dendrologii. Z posudku vyplývá, že z celé alejky je nutné pokácet pouze několik stromů – paradoxně část z nich není vůbec zařazena mezi hromadné kácení, o které město žádá. U jiných stromů je doporučováno například vyčistit a konzervovat dutiny, provést prořez větví či odstranit zátěž břečťanu, a po těchto zásazích mohou stromy zůstat na místě další desítky let.

Je smutné, že město vůbec nekonzultovalo svůj záměr s místními obyvateli, kteří by se o kácení bez naší účasti v řízení dozvěděli, až když by je jednoho rána probudil zvuk motorové pily.

Pokud by k vykácení alejky jednou došlo, bylo by nutné řešit otázku, co bude s alejkou dál. Její odstranění by bylo významným zásahem do veřejného prostoru a považujeme za samozřejmé, že by místní měli mít možnost se k budoucí podobě alejky vyjádřit. Zamýšlená náhradní výsadba by dorostla do majestátnosti současné alejky až v další generaci obyvatel sídliště Skřivánek. Současně s kácením stromů by bylo možno odstranit betonové prefabrikáty lemující cestu, upravit svahy či umístění laviček. Nic z toho ale vedení města nezamýšlelo.

Znalecký posudek stál více než 60 000 Kč, které nám už nikdo nevrátí, ale snad se díky tomu povede většinu alejky zachránit. Rozhodnutí, které povolovalo kácení, bylo Krajským úřadem zrušeno, ale několik stromů už bohužel město stihlo pokácet.

MÍSTO	DODAVATEL	ČÁSTKA
DIVADLO J. K. TYLA	FORCORP GROUP	62,38
NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV (PRACOVIŠTĚ MNÍŠEK)	INDUS PRAHA	121
NOVOMĚSTSKÁ RADNICE	BARTOŇ A PARTNER	79
DŮM KULTURY VSETÍN	SECURITY ANIM	110
VOJENSKÁ A LÁZEŇSKÁ REKREAČNÍ ZAŘÍZENÍ	CZECHOSLOVAK REAL	58
MĚSTO VYŠKOV	PETR FRÖMEL	81
MĚSTO ČESKÝ KRUMLOV	SLUŽBA, VÝROBNÍ DRUŽSTVO	88
ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD	VKUS - BUSTAN	131,5
DĚTSKÉ CENTRUM STRANČICE	RAVELIN	110
ČVUT	PROBEST SECURITY GROUP	104
GENERÁLNÍ FINANČNÍ ŘEDITELSTVÍ (ZAŘÍZENÍ SMILOVICE)	FORCORP GROUP	53,9
UMĚLECKÁ ŠKOLA ZNOJEMSKÁ	BESY - CZ SECURITY	80,2

VÍCE ČLÁNKŮ OD LUKÁŠE BLAŽEJE NA WEBU PIRATIUK.CZ

Vyloučená lokalita Chanov | Foto: Archiv Miroslava Brože

CO S VYLOUČENÝMI LOKALITAMI V ÚSTECKÉM KRAJI?

Blíží se Krajské volby a tak se ve veřejném prostoru ve zvýšené míře opět objevuje diskuze takzvané romské otázky. Jak řešit integraci Romů a katastrofickou situaci v romských ghettech našeho kraje? Právě v našem kraji (a na Ostravsku) žije nejsilnější romská populace v ČR a podle výzkumů veřejného mínění, otázku integrace Romů vnímají občané kraje, jako velmi palčivou a vyžadující efektivní řešení. Co na to Piráti a Pirátky?

Uvědomujeme si bolestně, že minulé pokusy o integraci Romů v našem kraji selhaly – přes obrovské finanční prostředky, často z fondů EU, které byly investovány do různých projektů a opatření, které měly řešit situaci Romů v ghettech, nenastalo žádné zlepšení situace, právě naopak – počet ghett stoupá, stoupá počet jejich obyvatel a prohlubuje se chudoba, která v nich panuje, vztahy mezi menšinou a většinovou společností zůstávají na bodu mrazu. Investované peníze nepřinesly efekt. Kde se ale stala chyba?

V minulých dekádách se politický přístup k integraci romské menšiny do většinové společnosti našeho kraje často pohyboval mezi dvěma extrémy – v jednom extrému je na Romy pohlíženo jako na nemohoucí oběti, „klienty“ vyžadující pomoc a péči sociálních pracovníků, nízkoprahových klubů, expertů a Agentur. V druhém extrému je na Romy pohlíženo, jako nepřizpůsobivé parazity a je proti nim třeba aplikovat represi. Oba tyto přístupy pak mají něco společného – chybí zapojení Romů samotných. Romskou chudobu a problémy ghett nevyřeší ani sociální pracovníci a dávky, ani kamerové systémy a nulová tolerance, ale zapojení Romů do rozhodování o věcech, které se jich týkají. Současná praxe plánovat různá opatření a projekty na integraci Romů a nijak je s romskou komunitou nekonzultovat, Romy samotné nijak nezapojovat do jejich realizace a vyhodnocování, je nefunkční. Bez zapojení Romů samotných se z místa nepohneme. Jak z toho ven?

BOJOVAT PROTI CHUDOBĚ, NE PROTI CHUDÝM

Co dělat, abychom skrze zapojení Romů, společně s nimi, dosáhli změny a přinesli úlevu obyvatelům ghett i jejich sousedům? Měli bychom usilovat o zapojení Romů do plánovacích procesů (komunitní plánování na úrovni měst, práce různých komisí a orgánů na krajské a komunální úrovni) a do samotného procesu jejich integrace. Podporovat aktivní Romy a z krajského rozpočtu podporovat fungující lokální romské organizace a komunitní přístupy. Využívat efektivně možností finanční podpory z fondů EU a investovat ji do projektů a opatření, které skutečně odpovídají potřebám romských komunit a přinesou změnu.

My i Romové bychom se také měli společně zamyslet, jak si integraci Romů do společnosti představujeme, jaký je cílový stav, kterého chceme dosáhnout. Někdy se stává, že lidé, kteří mluví o integraci, ve skutečnosti myslí asimilaci. Je cílový stav takový, že Romové budou jako Češi s tmavším odstínem pleti? Přijmou životní styl, kulturu a zvyklosti většinové společnosti? Souhlasí s tím Romové?

Integrace je oproti asimilaci oboustranný proces, po menšině vyžaduje vůli se integrovat, po většinové společnosti vyžaduje vůli tuto menšinu mezi sebe přijmout s respektem k jejím odlišnostem. Jsme na to připraveni?

Miroslav Brož
Místopředseda místního sdružení Most, sociální pracovník

ING. VÍT ROUS [PIRÁTI TEPLICE]:

NAŠE PŮDA POTŘEBUJE PÉČI, NENECHÁME JI SKLADIŠTÍM A HALÁM

Na teplicku a mostecku se chystají zbudovat lány nových skladištních prostor přímo na zelené louce, obce proti tomu protestují a rozhodně nejsosu samy. Alespoň naši podporu rozhodně mají. Piráti udělají vše pro to, abychom půdu, která se v našem kraji velmi často teprv vzpamatovává ze zacházení minulým režimem, ochránili.

Příroda a zemědělská půda našeho kraje byla po dlouhou dobu využívána, lépe řečeno drancována, pro těžbu uhlí a výrobu elektrické energie. Byli a stále ještě jsme špinavou a zanedbanou uhelnou elektrárnou České republiky.

V momentě, kdy se vytěžené plochy vracejí zpět lidem a přírodě, tak náš kraj nemá jiný rozvojový plán než se stát skladovací plochou naší země? Na kraji chceme být aktivní v plánování dalšího rozvoje našeho kraje a rozhodně naši budoucnost nevidíme v zástavbě území dalšími skladovacími a montážními halami.

Budeme podporovat obce v rámci jejich odporu proti takové výstavbě, případně v nastavení přísných mantinelů, aby nedošlo k zahlcení obcí kamiony, ke zničení další zemědělské půdy a k dalšímu rychlému odvodu vody z naší krajiny. Náš kraj potřebuje péči o přírodu, která byla ničená již moc dlouho na to, abychom v tom dále pokračovali a zároveň jasný rozvojový plán, který zlepší životní úroveň našeho kraje. Skladové haly nám takový rozvoj nepřinesou.

PIRÁTSKÝ POSLANEC FRANTIŠEK NAVRKAL:

NEZÁKONNÉ EXEKUCE - NESPRAVEDLNOST, KTEROU VLÁDA ODMÍTÁ ŘEŠIT

František Navrkal je poslanec Parlamentu České republiky za Pirátskou stranu. Ve Sněmovně nahradil za Ústecký kraj europoslance Mikuláše Peksu.

V České republice probíhá na 4,5 milionu exekucí. Velkým problémem jsou také v našem kraji, který si v jejich počtu drží smutné první místo. Přestože se v mnoha případech jedná o nezákonné exekuce, které je možné zastavit, bohužel se tak neděje. Soudům totiž na prošetřování podezřelých případů chybí síly, a lidé tak na spravedlnost čekají nadále marně. Pozměňovací návrh, který jsem k urychlenému řešení této nespravedlivé situace předložil, vláda v červenci zamítla s odvoláním na vlastní řešení. Teď to vypadá, že se celá věc opět odkládá na neurčito.

Statisícové exekuce kvůli pár vypůjčeným stokorunám. Žádný ojedinělý případ, ale realita pro stovky tisíc občanů, kteří se stali obětí podvodných praktik úvěrových společností. Jejich společným jmenovatelem jsou často takzvané rozhodčí doložky, které již v roce 2011 označil Nejvyšší soud za neplatné. Přestože už skoro deset let platí, že veškeré takové exekuce by měly být neprodleně zastaveny a dluhy osekány o neoprávněné úroky a další sankce, neděje se tak. Soudy totiž prošetřování podezřelých případů nezvládají.

Ve snaze začít celou věc řešit jsem proto před časem předložil pozměňovací návrh na navýšení počtu soudních úředníků, kteří se podezřelými případy a zastavováním nezákonných exekucí zabývají. Jasný plán jak celý proces urychlit záhy získal podporu v řadách opozičních poslanců a na naší osobní schůzce ho přivítala i ministryně spravedlnosti. Všechno bylo na nejlepší cestě. Tedy až do chvíle, kdy o návrhu hlasovala Sněmovna, která jej většinou koaličních poslanců ANO a ČSSD a taky zákonodárců z KSČM odmítla.

Zarážející je hlavně dvojí přístup vlády, která se na jednu stranu tváří, že chce obětem pomáhat, jak opakovaně proklamoval premiér Babiš, a na druhou stranu nedělá nic, aby se tak skutečně dělo. Ubezpečení ministryně Schillerové, které mi dala jako vysvětlení pro odmítnutí mého návrhu, tedy že prostředky na chybějící úředníky najdou v již schváleném rozpočtu ministerstva spravedlnosti, se ukázalo být jen dalším v řadě planých vládních slibů. Ministerstvo spravedlnosti mi totiž záhy na interpelaci k realizaci plánu napsalo, že žádné dostupné prostředky nemá a nezákonné exekuce by měly primárně řešit samy oběti, ne státní aparát.

Opět se tak v plném nahotě ukázalo, jak vládnoucí koalici reálně záleží na vymáhání práva a pomoci lidem v nouzi, jež se stali obětí zhůvěřilého systému. Asi není nutné připomínat, že to byl právě stát, kdo na samém počátku selhal, když nedokázal občany ochránit před řáděním lichvářů, a že to je opět stát, kdo nezvládá vymáhání vlastních pravidel. Už jen z toho důvodu by to měl být právě on, kdo se maximálně snaží svá pochybení napravit. Současná vláda má ale očividně jiný názor a na dobře míněné rady opozice neslyší. Horké kaštany tak za ní z ohně bude muset tahat až příští kabinet.

Tedy pokud v něm neusednou znovu ty stejné tváře.

František Navrkal
Pirátský poslanec, místopředseda místního sdružení Děčín

VÍCE OD FRANTIŠKA NAVRKALA

SUCHO A ZÁPLAVY, DVĚ STRANY TÉŽE MINCE

Naše krajina byla zejména za minulého režimu společně s tzv. intenzifikací zemědělství zároveň také "dokonale" odvodněna. Lesy byly vysušeny pro usnadnění těžby, potoky zahloubeny a narovnány, pole meliorována, vše s jediným cílem, odvést "přebytečnou" vodu a osít každý kousek půdy. Byly vybudovány nové zpevněné cesty křížem krážem až k vrcholům a s příkopy po obou stranách, smíšené lesy byly změněny na monokulturní smrkové plantáže. Pod lesem ihned pole, meze rozorány, tůňky zahrnuty, tisíce kilometrů melioračních trubek položeno.

ZAPRŠÍ, VYPLAVÍ A USCHNE

Toto je současná krajina celé České republiky, region Přemysla Oráče ani hornaté Sudety nevyjímaje. Ministerstvo sice podpoří pár desítek tůní za rok a se svým programem dešťovka jemně upozorní na to, že podobně odvodněné jsou i zastavěné části obcí. To ale zdaleka nestačí. Vlivem globální změny je i naše počasí stále rozkolísanější, přičemž teplota jde zřetelně nahoru. Ztrácíme pravidelnou oporu ve velkém vodním cyklu a ten malý (tedy přirozený koloběh vody v krajině) je silně narušený. Krajina ztrácí přirozenou vlhkost a především schopnost zadržet vodu přímo v místě, kde naprší. Přívalové deště sklouznou po utužené a postřiky umrtvené půdě bez organiky přímo do důmyslných trubek a všudypřítomných kanálů a ve zkanalizovaných tocích se valí pryč…

ZAPRŠÍ A VYROSTE

Co s tím? Dlouho "nikdo nevěděl". Jen ministerstva, která pracovala na omezení občanských práv ve stavebních řízeních, nyní přichází s plánem stavby obrovských přehrad v mnohdy cenných, ještě funkčních přírodních lokalitách.

Je tu ale ještě jiná alternativa. Daleko logičtější a přirozenější. Je to iniciativa spolku Živá voda (v čele s neúnavným ochráncem přírody Jiřím Malíkem), který své know-how otevřeně nabídl státu a po prvotním odmítnutí rozjel vlastní iniciativu. Svůj projekt, tedy hotovou realizaci v katastru Křinice na Broumovsku, i návrh renaturalizace a obnovy dalšího katastru - Model Zdoňov, představil veřejnosti a vyzval ji k zapojení do projektu občanské obnovy hydrologických poměrů na území celé České republiky. Cílem je systematicky obnovovat malé vodní prvky: tůňky, mokřady, poldry, lesní rybníky atd. Rozmanitost přírody, která rychle a ráda přijme za svá všechna místa, kde je dostatek vody je jen důkazem správného konání. Vše s cílem zadržet vodu, co nejvíce ji vsáknout a po proudu dál ji poslat se zpožděním a v co nejmenší síle. Původcem povodní často nejsou silné deště, ale právě slabá zádrž v krajině, kdy drtivá většina vody vklouzne do rychlého koryta a ničí…

Nyní má z.s. Živá Voda proškoleno prvních 60 lokálních koordinátorů, kteří si již rozebrali celkem přes 3 tisíce kilometrů čtverečních a nyní dávají dohromady lokální týmy a začínají se sběrem mapových podkladů a terénní lokalizací.

Jeden z týmů se nyní dává dohromady i v mém regionu, v povodí říčky Mandavy (74 km2) a mám možnost být při tom. Projekt bych chtěl podpořit svou znalostí IT při programování, skenování historických map a jejich vrstvení do současných moderních geodetických map, tedy tvorbě podkladů pro terénní lokalizátory, po nichž přijdou na řadu opět kreslíři a projektanti. Pracuje se v programech Locus a Qgis.

Chci být ambasadorem pozitivní změny naší krajiny. Po krajských volbách bych rád prosadil vstřícný a aktivní přístup kraje k tomuto projektu. Věřím, že zaujme i Vás a že náš kraj tentokrát využije aktivitu svých občanů a společně se staneme lídrem pozitivní změny v celé naší zemi.

Zdeněk Štěpánek
Pirát z Varnsdorfu

POLITIKA ANI TRANSPARENTNOST NEJSOU SPROSTÁ SLOVA

Dvě desítky let se pohybuji v neziskovém sektoru a snažím se působit ve prospěch svého okolí (a troufám si říct, že toho v případě RADKA z.s. není málo). Transparentnost jsem dlouho vnímala jen v optickém smyslu slova jako průhlednost, když jsem upravovala propagační letáky a vrstvila obrázky přes sebe.

Člověk ale dozrává a postupně mi začaly i jiné – občansko-společenské – obrázky zapadat do sebe, a že někdy hodně neladily nebo byly hodně černé!

Když žijete ve městě, které máte rádi, kde pomáháte ostatním lidem, jimž chcete dopřát co nejširší portfolio služeb, a pak vidíte, jak se plýtvá veřejnými penězi či jsou směřovány do oblastí, které vám připadají zbytečné – a vše se točí pořád kolem jedné party lidí, tak prostě nemůžete mlčet.

Začnete se ptát a hledat informace, a když nedostáváte žádné odpovědi jako občan, tak zmobilizujete všechny své síly, abyste se při své spolkové srdeční činnosti a velké rodině dokázal ještě věnovat komunální politice.

Už dávno nejsem malá a naivní, takže jsem věděla (jak to i všichni říkali), že to nebude legrace. Jenže nepatřím mezi ty, co se starají jen o sebe a všechno okolo je jim jedno nebo na to nemají čas. Takže jsem do toho šla, příkladem, právě proto, že se věnuji lidem, mládeži, dětem – chci, aby se měli lépe, aby naše společnost zůstala otevřená a svobodná, aby se lidi nemuseli stydět za své představitele a sami byli aktivní občané.

Ano, není to jednoduché, ani jako zastupitelka jsem v Kadani bohužel nedostala odpovědi na spoustu otázek a prokouknout „zajeté" praktiky zblízka a zažít si „umlčování" na vlastní kůži i trochu bolí.

Ale mám ráda výzvy a jen tak se nevzdávám. Takže se s partou stejně naladěných lidí postupnou mravenčí prací posouváme dál.

Ale politika není boj – je to jen souboj názorů a zájmů, rozložení společenského uspořádání a správy věcí veřejných. Jen když bude tento proces probíhat transparentně – pod kontrolou a při zapojení mnoha lidí, kteří nejsou lhostejní, pak všichni vyhrají (a na syčáky taky dojde – jak říkával můj děda).

Ale víte co – je to také velká škola života, sonda do psychologie „osobností" a při pozorování neustálého honění nešťastných jedinců za někým, něčím či svým egem vlastně trochu i „sranda" (kdyby nešlo o tak vážné hodnoty a stamiliony).

Jde tady o důležité věci - správa města, kraje, státu se opravdu dotýká všech jednotlivců a proto by se měli všichni aktivně zapojit (aspoň dle svých možností) a vyjadřovat se - dokud můžeme!

Ne jen jednou za čas – sem tam u nějakých voleb, ale stále – ve veřejných diskuzích, rozhovorech s kamarády, při výchově svých dětí – jen tak z nás vyroste sebevědomý národ. Kam vede pasivita nám ukázala minulost a i v současnosti je nebezpečí blízko – stačí se podívat jen trochu východně od našich hranic.

Nemůžeme podléhat beznaději jako mnozí – že politika je špína, že se tam dějí levárny a zneužívá se vliv pro sebe nebo své kamarády, že se tam honí lidi jen za mocí a penězi. To je už ze statistického pohledu nesmysl. Jen máme občas ten pocit při nějaké velké kauze.

Vždycky jsem dělala jen to, co mi přišlo smysluplné a měla pro to vnitřní motivaci. Nepotřebuji se nikomu zavděčit nebo někoho převézt či přesvědčit, vždycky za mě mluvila má práce a jednání a to je moje satisfakce.

Politika je - nebo by aspoň měla být - součástí náplně života každého, a když se na vše díváte s nadhledem a pozitivním přístupem, tak svět nemůže být horší než je vaše vnitřní nastavení.

Hana Vodrážková
Ředitelka RADKA, z. s., předsedkyně Pirátů v Kadani

BAUDIS: AUTOBUSOVÝ HOROR ÚSTECKÉHO KRAJE

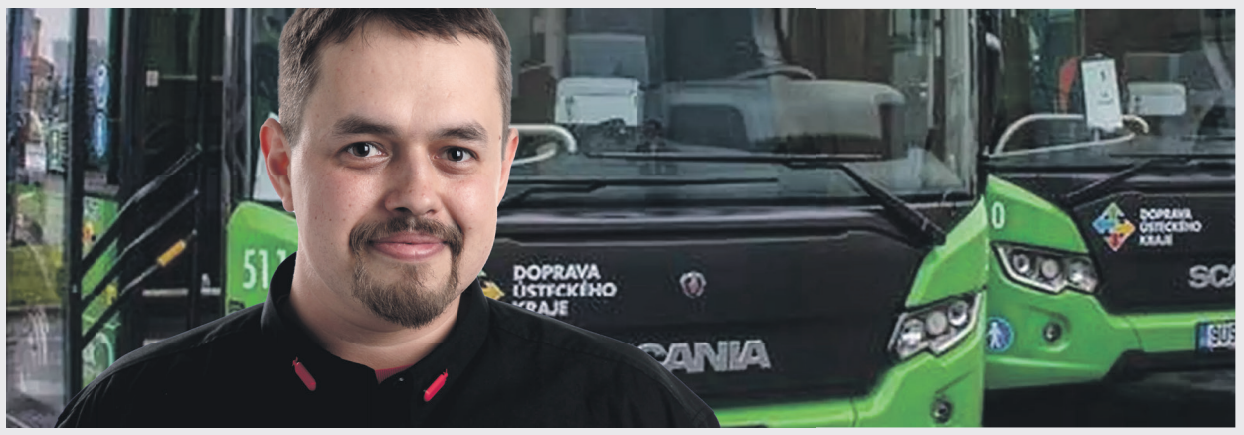

Budeme-li se zabývat současnými poměry kolem střídavě kolabující veřejné autobusové dopravy v Ústeckém kraji, není od věci nastínit, jak k dané situaci došlo. Na základě veřejných obchodních soutěží zajišťovala danou dopravu společnost TD bus, která byla nástupnickou společností nechvalně známé firmy BusLine a.s.

Zakázky TD Bus pravidelně „vyhrávala" na základě nejnižší nabídkové ceny, což se veřejné autobusové dopravě v Ústeckém kraji stalo osudnou. Kombinace faktorů tak zapříčinila odstoupení společnosti od smlouvy na zajištění dopravní obslužnosti v kraji, neboť jejím pokračováním by poté musela dotovat veřejnou dopravu ze svého, což by nepochybně vedlo k jejímu krachu.

Posléze se radní Ústeckého kraje rozhodli, že tuto veřejnou službu již kraj nebude poptávat, ale zřídí příspěvkovou organizaci za tímto účelem. Náklady současné Dopravní společnosti Ústeckého kraje (dále DSÚK) dosahují až 47 korun za ujetý kilometr, avšak předchozímu smluvnímu dopravci platil za kilometr kraj korun 27. Připočteme-li k tomu náklady na zřízení společnosti, na pořízení dopravních prostředků a pohonných hmot, náklady na pořízení kanceláří na zajištění provozu, náklady na prezentaci a spoustu dalších, dostáváme se k miliardovým položkám, na které kraj získává prostředky dlouhodobým zadlužením. Jako skryté náklady se jeví i položky, které vydává odbor dopravy Ústeckého kraje. Ty dopravu následně opět zdražují, ale u Dopravní společnosti se nevykazují.

Samotná osmnáctimilionová (dosud nepravomocná) pokuta od ÚOHS pro DSÚK je poté pouze následkem netransparentních čachrů a machinací kraje, kdy účelově ve veřejné obchodní soutěži na pořízení nových autobusů stanovil kraj takové podmínky, které nebyli schopni výrobci autobusů splnit. Vzhledem k neochotě výrobců se dané zakázky účastnit, byly následně samotným úřadem osloveny vybrané firmy na dodávku takových autobusů, které by požadavkům DSÚK vyhovovaly. V tomto případě již za cenu, která jde u těchto zařízení nad cenu obvyklou. Tento postup zvolený úřadem Ústeckého kraje a jeho příspěvkové organizace rozhodně není příkladem dobré a efektivní veřejné správy. Spíše se jedná o jednání, které obchází pravidla transparentnosti. A to, jako obvykle, stojí nás, daňové poplatníky, mnoho prostředků. Nejdříve v předražené zakázce a později v pokutě tak utápíme zbytečně naše zdroje.

Pirátský přístup v tomto ohledu je konzistentní. Naším záměrem je, aby veškeré veřejné obchodní soutěže a soutěžené zakázky i samotné záměry byly vždy zveřejňovány na stránkách úřadu kraje či na stránkách jím zřízených společností v dostatečném předstihu před nabytím účinnosti. Veřejnost tak může kdykoliv kontrolovat nakládání se svými prostředky. Principiálně nejsme proti samotnému (z)řízení DSÚK krajem, ačkoliv jsme si vědomi jisté nehospodárnosti. Právě proto se ale vše uvnitř musí odehrávat transparentně a co možná nejvíce efektivně pod odhledem kompetentních odborníků.

Jiří Baudis
Člen místního sdružení Ústí nad Labem, garant programového bodu Doprava

POMŮCKA: CV, EPITAF, IN, KTE, OIRT, SER, TIC	KRESLÍŘ PETR ???	1. DÍL TAJENKY	INICIÁLY SKLADATELE DVOŘÁKA	KARBID TITANU	JMÉNO UČITELE NÁRODŮ		NÁPIS NA NÁHROBNÍ DESCE	ZNAČKA MILILITRU	LAHODNÝ NÁPOJ	ČÁSTICE HMOTY		VRSTVA BUNĚK	ZNAMENÍ ZVĚROKRUHU	ZESÍLENÝ ZÁPOR	LUDOLFOVO ČÍSLO	AGRÁRNÍ KOMORA ZKR.
MAJÍCÍ DLOUHÉ UŠI ŽEN. ROD						JMÉNO HEREČKY WATSON					SPORTOVNÍ TÝM					
JMÉNO HUDEBNÍKA HLADÍKA						OPLOCENÍ / LAT. ZKR. SOUHVĚZDÍ HADA					MALÝ KŮŇ / POVRCHOVÝ DŮL					
INICIÁLY SPISOVATELKY NĚMCOVÉ			NEURČITÝ PŘEDMĚT / BAVIČ					STŘET / MEZINÁROD. ORGAN. PRO ROZHL. A TV							2. DÍL TAJENKY	AFROASITÉ
ASOCIACE CESTOVNÍCH KANCELÁŘÍ ZKR.				VKLÁDÁNO DO ZEMĚ K RŮSTU / SEVEŘAN					HESLO / PRAOBYVATEL ITÁLIE					PŘITAKÁNÍ / ASIAT		
NETEČNÝ PLYN (NE)					SPISOVATEL KAREL VÁCLAV ??? / HONY					PLANETA / MLÁDĚ SLEPICE						
	JÁMA ZASTAR. / DOPROVOD					PÁN. SPOL. OBLEK / HUDEBNÍ VIDEO					LIKNAVEC / AMERICKÝ HEREC JOHNNY ???					
UHLAZOVACÍ PAPÍR							ZÁRMUTEK ZASTAR. / OBYVATEL SKOTSKA					MÍSTO POSL. ODPOČINKU / PŘÍSTAV ZASTAR.				
STÁŘÍ				ČESKÁ LÉKAŘSKÁ SPOLEČNOST / HLODAVEC				TĚLOCVIČNÝ CVIK / TAMTEN					UMĚLECKÁ DVOJICE / ŠVÉDSKÝ AUTOMOBIL			
NĚMECKÁ PŘEDLOŽKA VE			ZNAČKA HODINEK / STATKÁŘKY						VÝPRAVNÁ BÁSEŇ / VÁPENCOVÉ ÚZEMÍ					ŽIVOTOPIS LAT. ZKR. / JEMNÁ OMÍTKA		
PARKOVÉ JEHLIČNANY					DÍLENSKÝ STŮL / ZN. MOBILNÍCH WC					PRÁŠIVÉ / POHNUTKA						
OSVĚDČENÍ						UMĚLÁ VYVÝŠENINA / HRAD OKR. KLATOVY					TAHLE / CITOSLOVCE ŠTĚKÁNÍ					PROTESTANT
	PŘÍTOK VÁHU	JMÉNO SKLADATELE JANÁČKA / ZTEČ					HYDROXID SODNÝ / POLOHA V JÓZE					BÝVALÝ PREZIDENT USA / MĚNA USA				
ŠKAREDÁ								NAPADANÁ HMOTA / ČÁST STROMU					SPZ KLATOV / ŘÍM. BÁSNÍK OVIDIUS ???			
ČÁSTI ÚST				NOVINY / MAGISTR ZKR. TITULU					MIMOZEMŠŤAN / OZVĚNY					INICIÁLY HERCE LIPSKÉHO / LESÍK		
CITOSLOVCE BOLESTI			AUTOR KORÁNU / INIC. ZPĚV. OLMEROVÉ								NÁDOBA NA VODU / MĚSTSKÁ POLICIE					
3. DÍL TAJENKY										HNĚTENÍ SVALŮ MN. Č.						
SYMBOL LÁSKY					KOUPACÍ NÁDOBA					CHŮZÍ PROCESTOVAT						

SLEDUJTE NAŠE KANÁLY

PIRATIUK.CZ

FB.COM/PIRATI-ULK

INSTAGRAM.COM/PIRATIUSTECKYKRAJ

PIRATSKELISTY.CZ

TWITTER.COM/PIRATIUK

HUB.PIRATI.CZ

<--- Tajenku křížovky pošlete na krizovka@pirati.cz. Tři vylosovaní dostanou pirátské tričko.

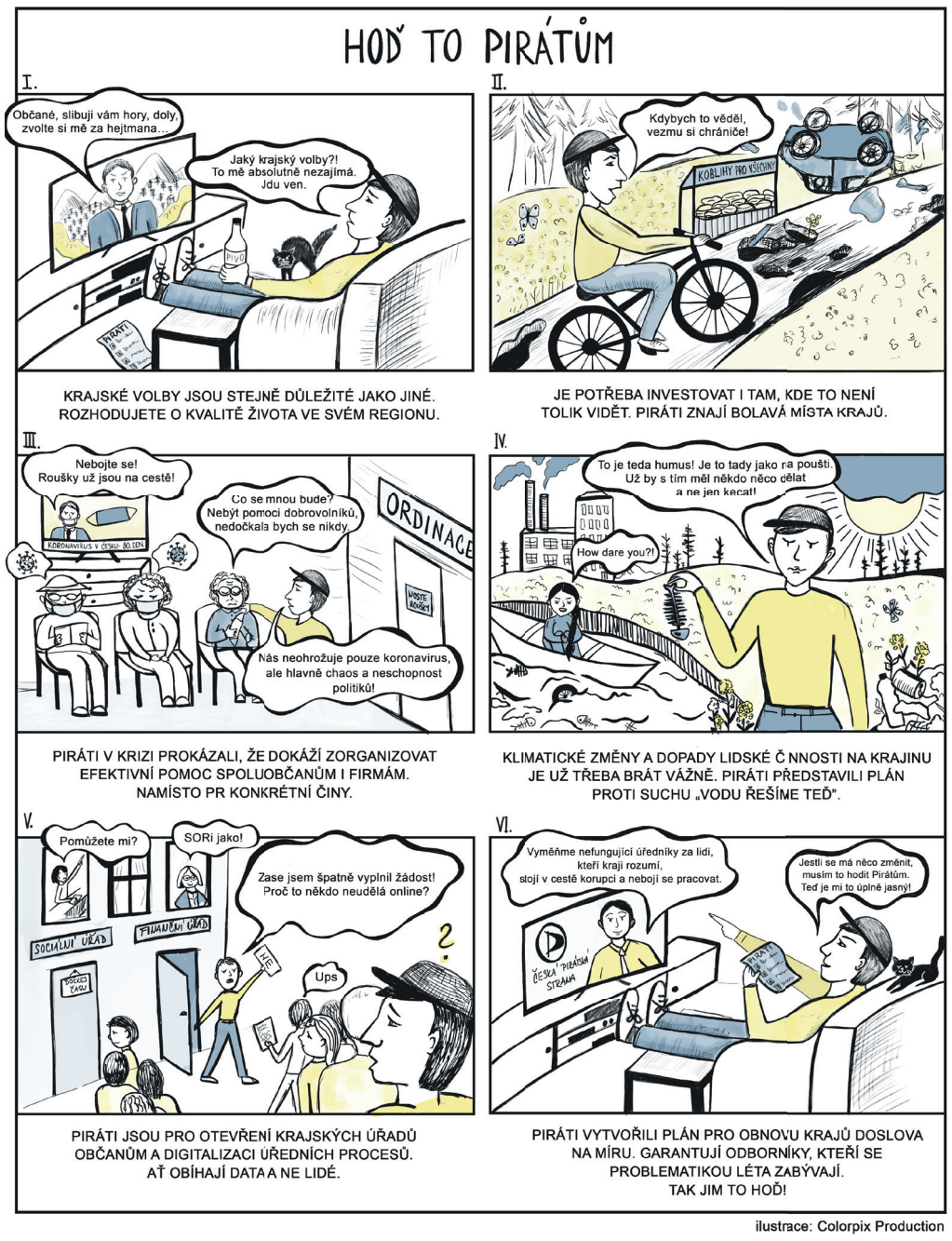

ilustrace: Colorpix Production

Podporujete Piráty? Nestyďte se za to! *Můžete si třeba vyvěsit banner dle své libosti :)*

Ne vše, co je na internetu, je pravda! *Tomáš Garrigue Masaryk (hoaxy o Pirátech)*

S Piráty hned víte, na čem jste! *Mrkněte tady na naši povolební strategii.*

Vynadejte nám nebo napište názor. *Máte připomínky či náměte? Zajímá nás to!*

MARTIN STRNAD: VOLÍM DĚČÍN

Volby do Krajského zastupitelstva jsou mnoha občany naprosto ignorovány, i když mohou velmi zásadně ovlivnit směřování svého města na další čtyři roky. Vybrat z mnoha stran a lidí na jejich kandidátkách je velmi složitý úkol. Jedno jednoduché vodítko však nabízím. Zkuste volit (kroužkovat) lidi z Vašeho města, obce či regionu. Jen ti vám totiž mohou být zárukou, že zajistí rozvoj města, obce a celého regionu. Budou hájit Vaše zájmy a budou tím pravým vaším zástupcem na kraji.

Region Děčínska pro ně bude prioritou po celé čtyři roky v zastupitelstvu Ústeckého kraje. To jsou alespoň mé priority pokud dostanu možnost být zastupitelem v našem kraji.

Martin Strnad
Kandidát č. 14 za Děčín, předseda místního sdružení Pirátů v Děčíně

Pirátské listy vydává Česká pirátská strana se sídlem Na Moráni 360/3, 128 00 Praha 2, IČ: 71339698. Pirátské listy jsou dostupné online na adrese www.piratskelisty.cz pod licencí CC–BY–SA 3.0. Publikování a další šíření obsahu Pirátských listů je umožněno i bez písemného souhlasu. Noviny pro vás připravili členové, příznivci a zastupitelé České pirátské strany. Číslo 2/2020, Ústecký kraj, náklad 55 000 ks. Periodicita 2–4 vydání ročně. Datum vydání 2. 9. 2020, registrační číslo MK ČR E 22648. Sazba Vratislav Filípek a Jarmila Palatá. Zadavatel: Piráti, zpracovatel: Piráti, Vratislav Filípek, Michal Chalupa a Jarmila Palatá, editor: Vratislav Filípek, korektury: Mediální tým KS Ústecký kraj. Tisk: Novotisk, U Stavoservisu 1A, Praha 10 Malešice 108 00. Vedoucí projektu: Vratislav Filípek, kontakt: vratislav.filipek@pirati.cz. Tisk financují Piráti ze státního příspěvku za volby 2017 a z darů svých podporovatelů. Distribuci zajišťují dobrovolníci, ojediněle i Česká pošta.